

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

वायुव्यं श्वेतमालभेत् भूतिंकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप॑ धावति स एवैन् भूतिं गमयति भवत्येवातिक्षिप्रा देवतेत्याहुः सैनोमीश्वरा प्रदहु इत्येतमेव सन्त वायवै नियुत्वं आलभेत नियुद्धा अस्य धृतिर्धृत एव भूतिमुपैत्यप्रदाहाय भवत्येव (१)

वायवै नियुत्वं आलभेत् ग्रामकामो वायुर्वा इमाः प्रजा नस्योता नैनीयते वायुमेव नियुत्वंन्तङ्गु स्वेन भागधेयेनोप॑ धावति स एवास्मै प्रजा नस्योता नियंच्छति ग्राम्येव भवति नियुत्वं भवति ध्रुवा एवास्मा अनपगाः करोति वायवै नियुत्वं आलभेत प्रजाकामः प्राणो वै वायुरपानो नियुत्प्राणोपानौ खलु वा एतस्य प्रजाया (२)

अपक्रामतो योऽल्पं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते वायुमेव नियुत्वंन्तङ्गु स्वेन भागधेयेनोप॑ धावति स एवास्मै प्राणापानाभ्यां प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजां वायवै नियुत्वं आलभेत् ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा एतस्मादपक्रामतो यस्य ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वंन्तङ्गु स्वेन भागधेयेनोप॑ (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दंधात्युत यदीतासुर्भवति
जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेकं आसीन्थसोऽकामयत प्रजा:
पुशून्थमृजुयेति स आत्मनौ वृपामुदकिखदुत्तामग्नौ प्रागृह्णात्ततो-
ऽजस्तूपरः समभवत्तङ्ग स्वायै देवताया आऽलभत ततो वै स
प्रजाः पुशूनसृजत यः प्रजाकामः (४)

पुशुकामः स्याथ्स एतं प्राजापत्यमुजं तूपरमालभेत प्रजा-
पतिमेव स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां पशून्प्रजनयति
यच्छ्वश्रुणस्तत्पुरुषाणां रूपं यन्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्वावा-
यदव्यां इव शफास्तदवीनां यदुजस्तदुजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः
पशवस्तान् (५)

रूपेणवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमालभेत पुशुकामो
द्वौ वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावुभिजायेते ऊर्ज पुष्टि
तृतीयः सोमापूषणावेव स्वेन भागुधेयेनोप धावति तावेवास्मै
पुशून्प्रजनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोमं
एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्रजनयत्यौदुम्बरो यूपो भवत्यूर्गर्वा
उदुम्बर ऊर्क्षशव ऊर्जैवास्मा ऊर्ज पुशूनवरुन्धे॥ (६)

भवत्येव प्रजायां आमयति वायुमेव नियुत्वन्तु श्वेन भागुधेयेनोप प्रजाकामस्तान् यूपस्थयोदश-
च॥६॥ [१]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्माथ्मृष्टाः परांचीरायन्ता
वरुणमगच्छुन्ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददाथ्सो-

अब्रवीद्वरं वृणीष्वाथं मे पुनर्देहीति तासां वर्माऽलभत् स कृष्ण एकशितिपादभवद्यो वरुणगृहीतः स्याथ्स एतं वारुणं कृष्णमेकशितिपादुमालभेत् वरुण- (७)

मेव स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुच्चति कृष्ण एकशितिपाद्बवति वारुणो ह्येष देवतयो समृद्ध्ये सुवर्भानुरासुरः सूर्यं तमसाऽविच्छुत्तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छुन्तस्य यत्प्रथमं तमोऽपाप्नन्त्सा कृष्णाऽविरभवद्यद्वितीयः सा फल्गुनी यत्तृतीयः सा बलक्ष्मी यदच्छुस्थादुपाकृन्तन्त्साऽविर्वशा (८)

समभवते देवा अब्रुवन्देवपुशुर्वा अयः समभूत्कस्मा इममालफस्यामह इत्यथ वै तर्हल्पा पृथिव्यासीदजाता ओषधयस्तामविं वशामादित्येभ्यः कामायाऽलभन्त ततो वा अप्रथत पृथिव्यजायन्तौषधयो यः कामयेत् प्रथेय पुशुभिः प्र प्रजयां जायेयेति स एतामविं वशामादित्येभ्यः कामा- (९)

याऽऽलभेताऽऽदित्यानेव कामः स्वेनं भागधेयेनोप धावति त एवैनं प्रथयन्ति पुशुभिः प्र प्रजयां जनयन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत् तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छुन्तस्मा एता मलुहा आलभन्ताऽग्नेर्यो कृष्णग्रीवीः सहितामैन्द्रीः श्वेतां बारहस्पत्यां ताभिरेवास्मिन्त्रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एता मलुहा आलभे- (१०)

ताऽऽग्नेर्यों कृष्णग्रीवी॑ सँहि॒ता॒मै॒न्द्री॑ श्वेतां बां॒रह॒स्पत्या॑-
मेता ए॒व देवता॒ः स्वेनं भागधेयेनोप॑ धावति ता ए॒वास्मि॑ब्रह्मवर्चसं
द॑धति ब्रह्मवर्चस्यैव भंवति वसन्ता॑ प्रातरा॑ग्नेर्यों कृष्णग्रीवी॒मालंभेत
ग्रीष्मे म॒ध्यन्दिने सँहि॒ता॒मै॒न्द्री॑ शुरद्य॑पराह्ले श्वेतां बां॒रह॒स्पत्यां
त्रीणि वा आ॑दित्यस्य तेजा॑सि॒ व॒सन्ता॑ प्रातर्ग्रीष्मे म॒ध्यन्दिने॒
शुरद्य॑पराह्ले यावं॒न्त्येव तेजा॑सि॒ तान्ये- (११)

वावं रुन्धे संवथ्सुरं पर्यालंभ्यन्ते संवथ्सुरो वै ब्रह्मवर्चसस्य॑
प्रदाता॑ संवथ्सुर ए॒वास्मै॑ ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भंवति
गुर्भिण्यो भवन्तीन्द्रियं वै गर्भं इन्द्रियमेवास्मि॑न्दधति सारस्वतीं
मेषी॒मालंभेत् य ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचुं न वदेद्वाग्वै सरस्वती॑
सरस्वतीमेव स्वेनं भागधेयेनोप॑ धावति॑ सैवास्मि॑न् (१२)

वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भंवत्यपन्नदती भवति॑
तस्मा॑न्मनुष्याः सर्वा॑ वाचं वदन्त्याग्नेर्यं कृष्णग्रीवमा॑लंभेत सौम्यं
बुभ्रुं ज्योगामयाव्यग्निं वा ए॒तस्य शरीरं गच्छति॑ सोम॑ रसो॑
यस्य ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य॑ शरीरं निष्क्रीणाति॑ सोमाद्रसंमुति॑
यदीतासुर्भवति॑ जीवत्येव सौम्यं बुभ्रुमालंभेताऽग्नेर्यं कृष्णग्रीवं
प्रजाकामः सोमो॑ (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजाना॑ प्रजनयिता सोम॑ ए॒वास्मै॑ रेतो॑
दधा॑त्यग्निः प्र॒जां प्रजनयति॑ विन्दते॑ प्र॒जामा॑ग्नेर्यं कृष्णग्रीवमालंभेत
सौम्यं बुभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्याम॒नूच्य॑ न विरोचेत् यदा॑ग्नेर्यो भवति॑

तेजं एवास्मिन्तेन दधाति यथसौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीवा
आग्नेयो भवति तमं एवास्मादपहन्ति श्वेतो भवति (१४)

रुचमेवास्मिन्दधाति बुभुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चस-
मेवास्मिन्त्विष्ठि दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बुभुमाग्नेयं
कृष्णग्रीवं पुरोधायाऽु स्पर्धमान आग्नेयो वै ब्राह्मणः सौम्यो
राजज्ञ्योऽभितः सौम्यमाग्नेयौ भवतुस्तेजसैव ब्रह्मणोभयतो राष्ट्रं
परिगृह्णात्येकुधा सुमावृक्षे पुर एनं दधते॥ (१५)

लभेत वर्णं वृशेतामविं वृशामांदित्येभ्यः कामांय मुलुहा आलभेत तान्येव सैवास्मिन्थ्योमः श्वेतो
भवति त्रिचत्वारि शब्दा॥ १॥ [२]

देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त स एतं विष्णुर्वामिनमपश्युत्तं
स्वायै देवताया आऽलभतु ततो वै स इमाँलोकानुभ्यं जयद्वैष्णवं
वामनमालभेत स्पर्धमानो विष्णुरेव भूत्वेमाँलोकानुभिजयति विषम्
आलभेत विषमा इव हीमे लोकाः समुद्धा इन्द्राय मन्युमते
मनस्वते ललाम प्राशृङ्गमालभेत सङ्गामे (१६)

सं यत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्गामं जयतीन्द्रमेव
मन्युमन्तं मनस्वन्तं स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
मन्युं मनो दधाति जयति त य सङ्गाममिन्द्राय मरुत्वते
पृश्जिसक्थमालभेत ग्रामकाम इन्द्रमेव मरुत्वन्तं स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मै सजातान्प्रयच्छति ग्राम्येव भवति

यद्युपभस्ते- (१७)

नैन्द्रो यत्पृश्चिस्तेन मारुतः समृद्धै पश्चात्पृश्चिसकथो भवति
पश्चादन्ववसायिनीमेवास्मै विशं करोति सौम्यं बुध्रुमालंभेतान्नकामः
सौम्यं वा अन्नं सोममेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा
अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति बुध्रुर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्धै
सौम्यं बुध्रुमालंभेत यमलं (१८)

राज्याय सन्तं राज्यं नोपनमेथ्सौम्यं वै राज्यं सोममेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै राज्यं प्रयच्छत्यैनं राज्यं
नमति बुध्रुर्भवत्येतद्वै सोमस्य रूपं समृद्ध्या इन्द्राय वृत्तुरे ललामं
प्राशृङ्गमालंभेत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामः पाप्मानमेव वृत्रं तीर्त्वा प्रतिष्ठां
गच्छतीन्द्रायाभिमातिष्ठे ललामं प्राशृङ्गमा- (१९)

लभेत यः पाप्मना गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अभिमातिरिन्द्रमेवाभिमातिहनुं स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मात्पाप्मानमभिमातिं प्रणुदत् इन्द्राय वज्रिणे ललामं
प्राशृङ्गमालंभेत यमलं राज्याय सन्तं राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव
वज्रिणुं स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै वज्रं प्रयच्छति
स एनं वज्रो भूत्या इन्द्र्य उपैनं राज्यं नमति ललामः प्राशृङ्गो
भवत्येतद्वै वज्रस्य रूपं समृद्धै॥ (२०)

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्ति-
मैच्छुन्तस्मा एतान्दशरूषभामाऽलंभन्त तयैवास्मिन्नुचंमदधुर्यो
ब्रह्मवर्चुसकामः स्यात्स्मा एतान्दशरूषभामाऽलंभेतामुमेवादित्यः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दंधाति
ब्रह्मवर्चस्येव भवति वसन्ता प्रातस्त्रीलङ्गलामानालंभेत ग्रीष्मे
मध्यन्दिने (२१)

त्रीज्ञितिपृष्ठाज्ञुरद्युपराह्ने त्रीज्ञितिवारात्रीणि वा
आदित्यस्य तेजांसि वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने शरद्युपराह्ने
यावन्त्येव तेजांसि तान्येवावरुन्धे त्रयस्त्रय आलभ्यन्ते-
ऽभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति संवथसुरं पर्यालभ्यन्ते संवथसुरो
वै ब्रह्मवर्चसस्य प्रदाता संवथसर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति
ब्रह्मवर्चस्येव भवति संवथसरस्य परस्तात्प्राजापत्यं कदु- (२२)

मालंभेत प्रजापतिः सर्वा देवता देवतास्वेव प्रतितिष्ठति यदि
बिभीयादुश्मर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णः श्याममालंभेत सौम्यो
वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पुशवः स्वयैवास्मै देवतया पुशुभिस्त्वचं
करोति न दुश्मर्मा भवति देवाश्च वै यमश्चास्मिलोकेऽस्पर्धन्तु स
यमो देवानामिन्द्रियं वीर्यमयुवत् तद्युमस्यं (२३)

यमत्वं ते देवा अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्यद्युयः स्म इति ते
प्रजापतिमुपाधावन्थस एतौ प्रजापतिरात्मन उक्षवशौ निर्मिमीतु

ते देवा वैष्णावरुणीं वृशामालंभतैन्द्रमुक्षाणन्तं वरुणेनैव
ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदन्तैन्द्रेणैवास्यैन्द्रियमवृञ्जत् यो
भ्रातृव्यवान्धस्याथ्स स्पर्धमानो वैष्णावरुणीं (२४)

वृशामालंभतैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा विष्णुना
यज्ञेन प्रणुदत ऐन्द्रेणैवास्यैन्द्रियं वृङ्के भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रो हुतः षोडशभिर्भूर्गैरसिनात्तस्य
वृत्रस्य शीरषतो गावु उदायन्ता वैदेह्योऽभवन्तासामृषभो
जघनेऽनूदैतमिन्द्रो- (२५)

इचायुथ्सोऽमन्यत् यो वा इममालभेतु मुच्येतास्मात्पाप्मन
इति स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालंभतैन्द्रमृषभं तस्याग्निरेव स्वेन
भागुधेयेनोपसृतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहदैन्द्रेणैन्द्रिय-
मात्मन्नधत्त यः पाप्मना गृहीतः स्याथ्स आग्नेयं कृष्णग्रीवमा-
लंभतैन्द्रमृषभमग्निरेवास्य स्वेन भागुधेयेनोपसृतः (२६)

पाप्मानुमपि दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्धत्ते मुच्यते पाप्मनो
भवत्येव द्यावापृथिव्यां धेनुमालंभेतु ज्योगपरुद्धोऽनयोरुहि
वा एषोऽप्रतिष्ठितोऽथैष ज्योगपरुद्धो द्यावापृथिवी एव स्वेन
भागुधेयेनोप धावति ते एवेन प्रतिष्ठां गंमयतः प्रत्येव तिष्ठति
पर्यारिणीं भवति पर्यारीव ह्यैतस्य राष्ट्रं यो ज्योगपरुद्धः समृद्धै
वायुव्यं (२७)

वथस्मा लभेत् वायुर्वा अनयोर्वथ्स इमे वा एतस्मै
लोका अपशुष्का विडपशुष्काऽथैषं ज्योगपरुद्धो वायुमेव स्वेन
भागुधेयेनोपं धावति स एवास्मा इमालोकान् विशं प्रदापयति
प्रास्मा इमे लोकाः सुवन्ति भुञ्जत्येनुं विदुपतिष्ठते॥ (२८)

मृथन्दिने कद्म युमस्य स्पर्धमानो वैष्णावरुणीन्तमिन्द्रौऽस्य स्वेन भागुधेयेनोपसूतो वायुव्य
द्विचंत्वारि ९ शाच॥ ८॥ [४]

इन्द्रो वलस्य बिलमपौर्णोर्थ्स य उत्तमः पशुरासीत्तं पृष्ठं
प्रति सङ्घाहोदकिखदुत्तं सहस्रं पशवोऽनूदायन्थ्स उत्त्रतोऽभवद्यः
पशुकामः स्याथ्स एतमैन्द्रमुत्त्रतमालभेतेन्द्रमेव स्वेन भागुधेयेनोपं
धावति स एवास्मै पशून्नप्रयच्छति पशुमानेव भवत्युत्त्रतो (२९)

भवति साहस्री वा एषा लक्ष्मी यदुत्तो लक्ष्मियैव
पशूनवरुन्धे यदा सहस्रं पशून्नप्रयादथै वैष्णवं वामनमा
लभेतैतस्मिन्वै तथसहस्रमच्युतिष्ठतस्मादेष वामनः सर्वाधितः
पशुभ्यं एव प्रजातेभ्यः प्रतिष्ठां दधाति कोऽरहति सहस्रं
पशून्नामुमित्याहरहोरात्राण्येव सहस्रं सम्पाद्यालभेत पशवो (३०)

वा अहोरात्राणि पशूनेव प्रजातान्नतिष्ठां गंमयत्योषधीभ्यो
वेहत्तमालभेत प्रजाकाम् ओषधयो वा एतं प्रजायै परिबाधन्ते
योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दत् ओषधयः खलु वा एतस्यै
सूतुमपि घन्ति या वेहद्वत्योषधीरेव स्वेन भागुधेयेनोपं धावति

ता एुवास्मै स्वाद्योनैः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३१)

प्रजामापो वा ओषध्योऽसुत्पुरुषः आपं एुवास्मा असंतः
सद्ददति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद् यश्च नापस्त्वावासंतः सद्ददतीत्यन्द्रीः
सूतवंशामालभेतु भूतिंकामोऽजातो वा एष योऽलं भूत्यै सन्भूतिं
न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा वृशाऽभंव- (३२)

दिन्द्रमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एुवैनं भूतिं गमयति
भवत्येव य य सूत्वा वृशा स्यात्तमैन्द्रमेवालभेतैतद्वाव तदिन्द्रियः
साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्नं पुनरुथ्यृष्टमालभेत य आ
तृतीयात्पुरुषाथ्सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा एतस्य सोमपीथो यो
ब्राह्मणः सन्ना (३३)

तृतीयात्पुरुषाथ्सोमं न पिबतीन्द्राग्नी एव स्वेनं भागधेयेनोपं
धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैन य सोमपीथो नमति
यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे
यदाग्नेयो भवत्याग्नेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव देवतामनु सन्तनोति
पुनरुथ्यृष्टो भवति पुनरुथ्यृष्ट इव ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धै ब्राह्मणस्पत्यं तृपरमालभेताभि-
चरन्नह्यन्स्पतिमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तस्मा एुवैनमा-
वृशति ताजगार्तिमार्च्छति तृपरो भवति क्षुरपविर्वा एषा
लक्ष्मी यत्तृपरः समृद्धै स्फ्यो यूपौ भवति वज्रो वै स्फ्यो

वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बुरुहिः शृणात्येवैन् वैर्मीदक इध्मो
भिनत्येवैनम्॥ (३५)

भवत्युन्नतः पश्चां जनयन्ति विन्दते भवत्यसत्रैतस्युच्छासीणि च॥७॥ [५]

बारुहस्पत्यं शितिपृष्ठमालभेत् ग्रामकामो यः कामयेत पृष्ठं
संमानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैन् पृष्ठं संमानानां करोति ग्राम्येव भवति शितिपृष्ठो भवति
बारुहस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्ध्यै पौष्णं श्याममालभेतान्नकामो-
ऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा अन्नस्य
रूपं समृद्ध्यै मारुतं पृश्निमालभेतान्नकामोऽन्नं वै मरुतो
मरुतं एव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं
समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमालभेतन्द्रियकाम इन्द्रमेव (३७)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधातीन्द्रिया-
व्येव भवत्यरुणो भ्रूमान्भवत्येतद्वा इन्द्रस्य रूपं समृद्ध्यै सावित्र-
मुपद्धस्तमालभेत सनिकामः सविता वै प्रसवानामीशो सवितारमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सनिं प्रसुवति दानकामा
अस्मै प्रजा भवन्त्युपद्धस्तो भवति सावित्रो ह्येष (३८)

देवतया समृद्ध्यै वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा
अन्नं विश्वानेव देवान्ध्येन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं

प्रयंच्छन्त्यन्नाद एव भंवति बहुरूपो भंवति बहुरूपः ह्यन्नः समृद्धै
वैश्वदेवं बहुरूपमालंभेत् ग्रामकामो वैश्वदेवा वै संजाता विश्वानेव
देवान्धस्वेन भागुधेयेनोप धावति त एवास्मै (३९)

संजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवति बहुरूपो भंवति
बहुदेवत्यौ(१) ह्येष समृद्धै प्राजापत्यं तूपरमालंभेत्
यस्यानांज्ञातमिव ज्योगामयैत्राजापत्यो वै पुरुषः प्रजापतिः खलु
वै तस्य वेद यस्यानांज्ञातमिव ज्योगामयति प्रजापतिमेव स्वेन
भागुधेयेनोप धावति स एवैनं तस्मान्धस्मामान्मुश्चति तूपरो भंवति
प्राजापत्यो ह्येष देवतंया समृद्धै॥ (४०)

अस्मा इन्द्रमेवेष संजाता विश्वानेव देवान्धस्वेन भागुधेयेनोप धावति त एवास्मै प्राजापत्यो हि
त्रीणि च॥५॥ [६]

वृषद्कारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिनन्तस्यै रसः पराऽपततं
बृहस्पतिरूपांगृह्णाथ्सा शिंतिपृष्ठा वृशाऽभंवद्यो द्वितीयः परापततं
मित्रावरुणावुपांगृह्णीताः सा द्विरूपा वृशाऽभंवद्यस्तृतीयः परापततं
विश्वे देवा उपांगृह्णाथ्सा बहुरूपा वृशाऽभंवद्यश्चंतुर्थः परापततं
पृथिवीं प्राविशत्तं बृहस्पतिरम्य- (४१)

गृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्षवशः समभवद्यलोहितं
परापततद्वद्र उपांगृह्णाथ्सा रौद्री रोहिणी वशाऽभंवद्वारहस्पत्याः
शिंतिपृष्ठामालंभेत् ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागुधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दंधाति ब्रह्मवर्चस्येव भंवति छन्दसां

वा एुष रसो यद्वशा रसं इवु खलु (४२)

वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे मैत्रावरुणी द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै पुर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मां अहोरात्राभ्यां पुर्जन्यं वर्षयतुश्छन्दसां वा एुष रसो यद्वशा रसं इवु खलु वै वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन (४३)

रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणी द्विरूपामालभेत प्रजाकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः प्रजायन्ते मित्रावरुणावेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मां अहोरात्राभ्यां प्रजां प्रजनयतुश्छन्दसां वा एुष रसो यद्वशा रसं इवु खलु वै प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामवं (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं विश्वानेव देवान्थस्वेनं भागधेयेनोपं धावति त एुवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एुष रसो यद्वशा रसं इवु खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतु ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

संजाता विश्वानेव देवान्थस्वेनं भागधेयेनोपं धावति त एुवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति छन्दसां वा एुष रसो यद्वशा

रसं इव खलु वै संजाताश्छन्दसामेव रसेन् रसं सं सजातानवरुन्धे
बारहस्पत्यमुक्षवशमालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं (४६)

दंधाति ब्रह्मवर्चस्येव भंवति वशं वा एष चरति यदुक्षा
वशं इव खलु वै ब्रह्मवर्चसं वशेनैव वशं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
रौद्रीः रोहिणीमालभेताभिचरन्त्रुद्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
तस्मा एवैनमावृश्वति ताजगार्तिमाच्छति रोहिणी भवति रौद्री
ह्येषा देवतया समृद्धै स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो
वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बुरुहिः शृणात्येवैन् वैर्मीदक इधमो
भिनत्येवैनम्॥ (४७)

अभि खलु वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन प्रजामवं वैश्वदेवा वै ब्रह्मवर्चसं यूप एकान्नविशुतिश्च॥ ७॥ [७]

असावादित्यो न व्यरोचत् तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा
एताः सौरीः श्वेतां वशामाऽलभन्त तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो
ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एताः सौरीः श्वेतां वशामालभेतामुमे-
वाऽजदित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
दंधाति ब्रह्मवर्चस्येव भंवति बैलुवो यूपो भवत्यसौ (४८)

वा आदित्यो यतोऽजायत् ततो बिल्वं उदत्तिष्ठस्योन्येव
ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बंश्रुकुर्णीमा लभेताभिचरन्वारुणं
दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा ब्रह्मणा

स्तृणुते बभुकुर्णी भंवत्येतद्वै ब्रह्मणो रूपः समृद्धै स्फ्यो यूपो
भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बुरुहिः
शृणा- (४९)

त्यैवैनं वैर्भीदक इध्मो भिनत्यैवैनं वैष्णवं वामनमालभेत् यं
यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति
स एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैनं यज्ञो नमति वामनो भंवति वैष्णवो
ह्यैष देवतया समृद्धै त्वाष्ट्रं वंडबमालभेत पशुकामस्त्वष्टा वै पशुनां
मिथुनानां (५०)

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै
पशुमिथुनान्वजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन्पशवः प्रविष्टा अथैष
पुमान्सन्वंडबः साक्षादेव प्रजां पशूनवरुन्ये मैत्रः श्वेतमालभेत
सङ्ग्रामे सं यत्ते समयकामो मित्रमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति
स एवैनं मित्रेण सन्नयति (५१)

विशालो भंवति व्यवसाययत्यैवैनं प्राजापत्यं कृष्णमालभेत
वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोपं
धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति कृष्णो भंवत्येतद्वै वृष्ट्यै रूपः
रूपेणैव वृष्टिमवरुन्ये शबलो भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा
वर्षयत्यवश्वङ्गो भंवति वृष्टिमेवास्मै नियच्छति॥ (५२)

वरुणः सुषुवाणमन्नाद्यन्नोपानमथस एतां वारुणीं
 कृष्णां वशामपश्यन्ताऽङ्गं स्वार्ये देवताया आऽलभत् ततो वै
 तमन्नाद्यमुपानमद्यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यन्नोपनमेथ्स एतां
 वारुणीं कृष्णां वशामालभेत् वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद (५३)

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवताया समृद्धै
 मैत्रः श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णमपां चौषधीनां च सन्धावन्नकामो
 मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापेऽपां च खलु वा ओषधीनां
 च रसमुपंजीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 तावेवास्मा अन्नं प्रयच्छतोऽन्नाद एव भव- (५४)

त्यपां चौषधीनां च सन्धावालभत उभयस्यावरुद्धै विशाखो
 यूपो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्धै मैत्रः श्वेतमा लभेत वारुणं
 कृष्णं ज्योगामयावी यन्मैत्रो भवति मित्रेणैवास्मै वरुणः शमयति
 यद्वारुणः साक्षादेवैन वरुणपाशान्मुच्यतुत यदीतासुर्भवति जीवत्येव
 देवा वै पुष्टिं नाविन्द- (५५)

न्तां मिथुनेऽपश्यन्तस्यां न समराधयन्तावश्विना-
 वब्रूतामावयोर्वा एषा मैतस्यां वदद्धुमिति साऽश्विनोरेवाभवद्यः
 पुष्टिकामः स्याथ्स एतामाश्विनीं यमीं वशामालभेताश्विनावेव
 स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्पुष्टिं धत्तः पुष्टिं प्रजया
 पशुभिः॥ (५६)

अन्नादौऽन्नाद एव भैवत्यविन्दन्पञ्चत्वारि॑शब्दा॥४॥ [१]

आश्विनं धूम्रललामुमालभेत् यो दुर्ब्रह्मणः सोमं पिपासेदश्विनौ
वै देवानामसोमपावास्तां तौ पश्चा सोमपीथं प्राप्नुतामश्विनावेतस्य
देवता यो दुर्ब्रह्मणः सोमं पिपासत्यश्विनावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत् उपैन॑ सोमपीथो नमति॑
यद्घूम्रो भवति धूम्रिमाणमेवास्मादपंहन्ति लुलामो (५७)

भवति मुखुत एवास्मिन्नेजौ दधाति वायव्यं गोमृगमा-
लभेत् यमजंघिवा॑समभिश॑सेयुरपूता वा एतं वागृच्छति॑
यमजंघिवा॑समभिश॑सन्ति॑ नैष ग्राम्यः पशुर्नाऽरण्यो यद्गोमृगो
नैवैष ग्रामे नारण्ये यमजंघिवा॑समभिश॑सन्ति॑ वायुर्वै देवानां॑
पुवित्रं वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति॑ स एवै- (५८)

नं पवयति॑ परांची वा एतस्मै॑ व्युच्छन्ती॑ व्युच्छति॑ तमः॑
पाप्मानं प्रविशति॑ यस्याश्विने॑ शस्यमाने॑ सूर्यो॑ नाविर्भवति॑ सौर्यं॑
बहुरूपमालभेतामुमेवाऽदित्यः॑ स्वेन भागधेयेनोप धावति॑ स
एवास्मात्तमः॑ पाप्मानमपंहन्ति॑ प्रतीच्यस्मै॑ व्युच्छन्ती॑ व्युच्छत्यपु-
तमः॑ पाप्मानं॑ हते॥ (५९)

लुलामः स एव पद्मत्वारि॑शब्दा॥३॥ [१०]

इन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो मरुतो यद्धं वो दिवो या वः शर्मा॑
भरेष्विन्द्रं॑ सुहव॑ हवामहे॑होमुच॑ सुकृतं॑ दैव्यं॑ जनमा॑ अग्निं॑

मित्रं वरुणं सातये भगुं द्यावांपृथिवी मुरुतः स्वस्तये । मुमत्तु नः परिज्ञा वसुरुहा मुमत्तु वातो अपां वृष्णवान् । शिशीतमिन्द्रापर्वता युवन्नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः । प्रिया वो नामं (६०)

हुवे तुराणाम् । आयत्तुपन्मरुतो वावशानाः । श्रियसे कं भानुभिः समिमिक्षिरे ते रश्मिभेस्त ऋक्भिः सुखादयः । ते वाशीमन्त इष्मिणो अर्भीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः । अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अव्याथ्सोमो रुद्रेभिरभिरक्षतु त्मना । इन्द्रो मुरुद्धिरकृतुधा कृणोत्वादित्यैर्नो वरुणः सःशिशातु । सन्नो देवो वसुभिरग्निः सः (६१)

सोमस्तनूर्भीं रुद्रियाभिः । समिन्द्रो मुरुद्धिर्यज्ञियैः समादित्यैर्नो वरुणो अजिज्ञिपत् । यथाऽऽदित्या वसुभिः सम्बूद्धुर्मुरुद्धी रुद्राः समजानताभि । एवा त्रिणामन्नहृणीयमाना विश्वे देवाः समनसो भवन्तु । कुत्राचिद्यस्य समृतौ रुण्वा नरो नृषद्देने । अरहन्तश्चिद्यमिन्यते सञ्जनयन्ति जन्तवः । सं यदिषो वनामहे सः हुव्या मानुषाणाम् । उत द्युम्नस्य शवस (६२)

ऋतस्य रश्मिमाददेव । यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्रमादित्यासो भवता मृडयन्तः । आवोऽर्वार्चीं सुमतिर्वृत्यादऽहोश्चिद्या वरिवोवित्तराऽसंत् । शुचिरपः सूयवंसा अदब्यु उपक्षेति वृद्धवंया: सुवीरः । नकुष्टं ग्रन्त्यन्तितो न दूराद्य आदित्यानां भवति प्रणीतौ । धारयन्त आदित्यासो जगथ्यथा देवा विश्वस्य भुवनस्य गोपाः ।

दीर्घाधियो रक्षमाणा (६३)

असुर्यमृतावानश्चयमाना कृष्णानि। तिस्रो भूर्मीर्धारयुत्रीः रुत
द्यूत्रीणि ब्रता विदथे अन्तरेषाम्। कृतेनाऽऽदित्या महि वो महित्वं
तदर्यमन्वरुण मित्र चारु। त्यां नु क्षत्रियाः अव आदित्यान्
यांचिपामहे। सुमृडीकाः अभिष्ठये। न दक्षिणा विचिकिते न सव्या
न प्राचीनमादित्या नोत पश्चा। पाक्यांचिद्वस्वो धीर्यांचि- (६४)

द्युष्मानीतो अभयं ज्योतिरश्याम्। आदित्यानुमवस्तु नूतनेन
सक्षीमहि शर्मणा शन्तमेन। अनागास्त्वे अदितित्वे तुरास्त इमं
यज्ञं दधतु श्रोषमाणाः। इमं मे वरुण श्रुधी हवमुद्या च मृडय।
त्वामवस्युराचके। तत्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानुस्तदाऽशास्ते
यजमानो हुविर्भिः। अहेऽमानो वरुणेह बोद्धुरुशः सु मा न आयुः
प्रमोषीः॥ (६५)

नामाग्निः सः शवस्त्रो रक्षमाणा धीर्यांचिदेकान्नपञ्चशब्दः॥६॥ [११]

वायुव्य प्रजापतिस्ता वरुण देवासुरा एवंसावादित्यो दशरथमिन्द्रो वलस्य बाहस्त्वं वंषद्वारोऽसौ
सौरीं वरुणमाश्विनमिन्द्रं वौ नर एकादशा॥११॥

वायुव्यमाश्वेषीं कृष्णात्रीवीमसावादित्यो वा अहोग्राणि वषद्वारः प्रजनयिता हुवे तुराणां पञ्चपटिः॥६५॥

वायुव्यं प्रमोषीः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः
समाप्तः॥२-१॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

प्रजापतिः प्रजा अंसूजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपांगूहता॒॑
सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मैं प्रजा अपांघुक्षतामिति॒॑
स एुतमैन्द्राग्नमेकांदशकपालमपश्युत्तन्निरंवपुत्तावस्मै प्रजाः
प्रासांधयतामिन्द्राग्नी वा एुतस्य प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै
सन्ध्रजां न विन्दते ऐन्द्राग्नमेकांदशकपालं निर्वपेत्प्रजाकामं
इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेनं भागुधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्रसांधयतो
विन्दते॑ प्रजामैन्द्राग्नमेकांदशकपालं निर्वपेथ्स्पर्धमानः क्षेत्रे॑ वा
संजातेषु॑ वैन्द्राग्नी एव स्वेनं भागुधेयेनोप धावति ताभ्यामुवेन्द्रियं
वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृक्षे॑ वि पाप्मना॑ भ्रातृव्येण जयुतेऽपु॑ वा
एुतस्मांदिन्द्रियं वीर्यं क्रामति॑ यः संद्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदश-
कपालं निर्- (२)

वपेथ्सद्वाममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेनं भागुधेयेनोप
धावति॑ तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सुहेन्द्रियेण॑ वीर्येणोपप्रयाति॑
जयति॑ तः॑ संद्रामं वि वा एष इन्द्रियेण॑ वीर्येणर्थते॑ यः संद्रामं
जयत्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालं निर्वपेथ्सद्वामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेनं

भागुधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्ध्यतेऽप्य वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेञ्जनतामेष्यन्निन्द्राग्री एव स्वेन भागुधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सुहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चुरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन भागुधेयेनोपं धावति स एवास्मादिन्द्रियं वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेञ्जनतामागत्येयं वै क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतितिष्ठत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्टान्निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्टादात्मन्यत्ते॥ (५)

प्रजाकांम इन्द्राग्री उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवैकात्रचत्वारिंशत्ता॥५॥—[१]

अग्रये पथिकृते पुरोडाशमुष्टाकपालं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्त्रमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयेत्यथो वा एषोऽज्ञपथेनैति यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्त्रमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयेत्यग्निमेव पथिकृतुङ्ग स्वेन भागुधेयेनोपं धावति स एवैनमपर्थात्पन्थामपि नयत्यनुद्वान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्धा अग्रयेब्रतपतये (६)

पुरोडाशमुष्टाकपालं निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्त्रब्रत्यमिव

चरेद्ग्रिमेव ब्रतपतिः स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवैनं
ब्रतमालम्भयति ब्रत्यो भवत्यग्नये रक्षोघ्ने पुरोडाशमृष्टाकंपालं
निर्वपेद्यः रक्षांसि सचेरन्नग्रिमेव रक्षोहणः स्वेनं भागधेयेनोपं
धावति स एवास्माद्रक्षाः स्यपंहन्ति निशिंतायां निर्वपे- (७)

निशिंतायाः हि रक्षांसि प्रेरते सम्प्रेर्णन्यैवैनानि हन्ति
परिश्रिते याजयेद्रक्षसामनवचाराय रक्षोघ्नी यज्यानुवाक्ये
भवतो रक्षसाः स्तृत्यो अग्नये रुद्रवते पुरोडाशमृष्टाकंपालं
निर्वपेदभिचरन्नेषा वा अस्य घोरा तनूर्यद्रुक्स्तस्मा एवैनमावृश्ति
ताजगार्तिमाच्छत्यग्नये सुरभिमते पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्यस्य
गावो वा पुरुषा - (८)

वा प्रमीयेन् यो वा बिभीयादेषा वा अस्य भेषज्या
तनूर्यथसुरभिमती तयैवास्मै भेषजं करोति सुरभिमते भवति
पूतीगन्यस्यापंहत्या अग्नये क्षामवते पुरोडाशमृष्टाकंपालं
निर्वपेथसङ्गामे सं यत्ते भागधेयेनैवैनः शमयित्वा परानभि
निर्दिशति यमवरेषां विद्ध्यन्ति जीवति स यं परेषां प्र स मीयते
जयति त ऽसङ्गाम- (९)

मुभि वा एष एतानुच्यति येषां पूर्वापुरा अन्वशः प्रमीयन्ते
पुरुषाहुतिर्द्यस्य प्रियतमाऽग्नये क्षामवते पुरोडाशमृष्टाकंपालं

निर्वपेद्वाग्धेयैनैवैन शमयति नैषां पुराऽयुषोऽपरः प्रमायते ऽभि
वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान्दहत्यग्नये क्षामवते
पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्वाग्धेयैनैवैन शमयति नास्यापरं
गृहान्दहति॥ (१०)

ब्रतपतये निशिंतायान्निवृपेत्पुरुषाः सङ्गामन्त्र चृत्वारि च॥५॥ [२]

अग्नये कामाय पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्यं कामो
नोपनमेदग्निमेव कामङ्गु स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवैनं
कामेन समर्थयत्युपैनं कामो नमत्यग्नये यविष्टाय पुरोडाशमृष्टा-
कंपालं निर्वपेथ्यर्थमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वाऽग्निमेव यविष्टुङ्गु
स्वेनं भागधेयेनोप धावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽग्नये यविष्टाय
पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेदभिचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्टुङ्गु
स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवास्माद्रक्षाऽसि यवयति
नैनंमभिचरन्थ्यत्पृणुतेऽग्नय आयुष्मते पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्यः
कामयैत सर्वमायुरियामित्यग्निमेवाऽयुष्मन्तुङ्गु स्वेनं भागधेयेनोप
धावति स एवास्मि- (१२)

न्नायुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाशमृष्टाकंपालं
निर्वपेद्वृतिकामोऽग्निमेव जातवेदसुङ्गु स्वेनं भागधेयेनोप धावति
स एवैनं भूति गमयति भवत्येवाग्नये रुक्मते पुरोडाशमृष्टाकंपालं

निर्वपेद्रुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तुङ् स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स
एवास्मिन्त्रुचं दधाति रोचत एवाग्नये तेजस्वते पुरोडाशं- (१३)

मष्टाकंपालं निर्वपेत्तेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तुङ् स्वेनं
भागधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्तेजों दधाति तेजस्व्येव
भंवत्यग्नये साहुन्त्यायं पुरोडाशमष्टाकंपालं निर्वपेष्ठीक्षमाणो-
ऽग्निमेव साहुन्त्यङ् स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तेनैव संहते यः
सीक्षते॥ (१४)

आत्रूव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशत्ता॥ ४॥ [३]

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकंपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्न-
वान्त्यस्यामित्यग्निमेवान्नवन्तुङ् स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स
एवैनमन्नवन्तं करोत्यन्नवानेव भंवत्यग्नयेऽन्नादायं पुरोडाश-
मष्टाकंपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादङ् स्वेनं
भागधेयेनोपं धावति स एवैनमन्नादं करोत्यन्नाद - (१५)

एव भंवत्यग्नयेऽन्नपतये पुरोडाशमष्टाकंपालं निर्वपेद्यः
कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नपतिः उङ् स्वेनं भागधेयेनोपं
धावति स एवैनमन्नपतिं करोत्यन्नपतिरेव भंवत्यग्नये पवमानाय
पुरोडाशमष्टाकंपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्योगामयावी
यदग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये (१६)

पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये शुचये

आयुरेवास्मिन्नेन दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवंत्यैवेतामेव
निर्वपेचक्षुष्कामो यदुग्रये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्नेन
दधाति यदुग्रये पावकाय वाचमेवास्मिन्नेन दधाति यदुग्रये शुचये
चक्षुरेवास्मिन्नेन दधा- (१७)

त्युत यद्यन्धो भवति प्रैव पंश्यत्युग्रये पुत्रवते पुरोडाशमृष्टा-
कंपालं निर्वपेदिन्द्राय पुत्रिणे पुरोडाशमेकांदशकपालं प्रजाकामो-
ऽग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छत्युग्रये रसवते-
जक्षीरे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत रसवान्ध्यामित्यग्निमेव रसवन्तुङ्गु-
स्वेनं भागधेयेनोपधावति स एवैनुः रसवन्तं करोति (१८)

रसवानेव भंवत्यजक्षीरे भंवत्याग्नेयी वा एषा यदजा साक्षादेव
रसमवरुन्धेऽग्रये वसुमते पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्यः कामयेत
वसुमान्ध्यामित्यग्निमेव वसुमन्तुङ्गु स्वेनं भागधेयेनोपधावति स
एवैनुं वसुमन्तं करोति वसुमानेव भंवत्युग्रये वाजुसृते पुरोडाश-
मृष्टाकंपालं निर्वपेथसङ्गामे सं यत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीर्षति यः सङ्गामं जिर्णिषत्युग्निः खलु
वै देवानां वाजुसृदग्निमेव वाजुसृतुङ्गु स्वेनं भागधेयेनोपधावति धावति धावति वाजुः हन्ति वृत्रं जयति तः सङ्गाममथौ
अग्निरिव न प्रतिधृष्टे भवत्यग्रयैऽग्निवते पुरोडाशमृष्टाकंपालं
निर्वपेद्यस्याग्रावग्निमभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोरन्यो-

अनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजमान- (२०)

मुभिसम्भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तोर्यदग्नयेऽग्निवते निर्वपति
भागुधेयैनैवैनौ शमयति नार्तिमार्छति यजमानोऽग्नये ज्योतिष्मते
पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धूतोऽहुते अग्निहोत्र उद्घायेदपर
आदीप्यानुद्धृत्य इत्याहुस्तत्था न कार्यं यद्भागुधेयमुभि पूर्व
उद्धियते किमपरोऽभ्यु- (२१)

द्वियेतेति तान्येवावक्षाणानि सन्निधाय मन्थेदितः प्रथमं
जंजे अग्निः स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स गायत्रिया त्रिष्टुभा
जगत्या देवेभ्यो हुव्यं वंहतु प्रजानन्ति छन्दोभिरेवैनुङ्ग स्वाद्योने
प्रजनयत्येष वाव सौऽग्निरित्याहुज्योतिस्त्वा अस्य परापतितमिति
यदग्नये ज्योतिष्मते निर्वपति यदेवास्य ज्योतिः परापतितं
तदेवावरुन्धे॥ (२२)

कुरोत्यन्नादो दंधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्नेन दधाति करोति वाजं यजमानमुद्वास्य
षट्॥ [४]

वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्वारुणं चरुं दधिक्राव्यणे
चरुमभिशस्यमानो यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति संवध्सरो
वा अग्निवैश्वानरः संवध्सरेणैवैनुङ्ग स्वदयुत्यपं पापं वर्णं हते
वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्यणं पुनाति हिरण्यं
दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्यैवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव

निर्वपेत्प्रजाकामः संवथ्सुरो (२३)

वा एतस्याशान्तो योनि प्रजायै पशूनां निर्दहति यो-
ऽल प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो
भवति संवथ्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवथ्सुरमेव भागधेयेन
शमयति सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनैः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवैन
वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्यणा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै
हिरण्यं पुनात्यैवैन् (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे
जाते यदृष्टाकपालो भवति गायत्रियैवैन ब्रह्मवर्चसेन
पुनाति यन्नवक्तपालस्त्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्वशकपालो
विराजैवास्मिन्नन्नाद्य दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टभैवास्मिन्निन्द्रियं
दधाति यद्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून्दधाति यस्मिञ्जात
एतामिष्ठि निर्वपति पूत - (२५)

एव तैजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्वत्यव वा एष
सुवर्गाल्लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्या
वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गायि हि लोकाय दर्श-
पूर्णमासाविज्येते वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्या वा
पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवथ्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवथ्सुरमेव

प्रीणात्यथो संवर्थसुरमेवास्मा उपर्दधाति सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति वीरहा
वा एष देवानां योऽग्निमुद्भासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा
ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादश-
कपालमग्निमुद्भासयिष्यन् यदृष्टाकंपालो भवत्यृष्टाक्षरा गायत्री
गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मां आतिथ्यं करोत्यथो यथा जन-
यतेऽवसं करोति ताद्- (२७)

गेव तद्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवर्थसुरः
संवर्थसुरः खलु वा अग्नेर्योनि: स्वामेवैन् योनि गमयत्याद्यमुस्यान्न
भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतः सूसकंपालं ग्रामकाम
आहवनीये वैश्वानरमधिश्रयति गारहपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य
विधृत्ये द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवर्थसुरः
संवर्थसुरेणैवास्मै सजाताऽश्यावयति मारुतो भवति (२८)

मरुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव-
रुन्धे सूसकंपालो भवति सूसगणा वै मरुतो गणश एवास्मै
सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान् आसादयति विशमेवास्मा अनुवर्त्मनं
करोति॥ (२९)

आदित्यं चरुं निर्वपेष्ठस्त्राममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिरस्या-
मेव पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं
गत्वा संवथ्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवथ्सुरः खलु वै
देवानांमायतनमेतस्माद्वा आयतनादेवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपति देवानांमेवाऽयतने यतते जयति तत्
सञ्ज्ञाममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विंद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विद्विषा-
णयोरन्नं जग्ध्वा संवथ्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवथ्सुरस्वदितमेवात्ति
नास्मिन्मृजाते संवथ्सुराय वा एतौ सम्माते यौ सम्माते तयोर्यः
पूर्वोऽभिद्रुह्यति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेष्ठसममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्यं संवथ्सुरो वा अग्निवैश्वानरः
संवथ्सुरमेवाऽस्वा निर्वरुणं (३१)

परस्तादभिद्रुह्यति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णाति
योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्यं
संवथ्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवथ्सुरस्वदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं
प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रांमाप्नोति य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं
वा पुरुषं वा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदुभयादत् (३२)

प्रतिगृह्यं संवथ्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवथ्सुरस्वदितमेव

प्रतिगृह्णाति नाऽऽत्मनो मात्रांमाप्नोति वैश्वानुरं द्वादशकपालं
निर्वपेथसुनिमेष्यन्धसंवधसुरो वा अग्निवैश्वानुरो युदा खलु वै
संवधसरं जनतायां चरत्यथ स धनार्थो भवति यद्वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपति संवधसरसातामेव सुनिमभि प्रच्यवते
दानंकामा अस्मै प्रजा भवन्ति यो वै संवधसुरं (३३)

प्रयुज्य न विमुश्वत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव वैश्वानुरं
पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुक्ते तं भागधेयेन विमुश्वति प्रतिष्ठित्यै
यया रञ्जोत्तमां गामाजेत्तां ब्रातृव्याय प्रहिणुयन्निरकृतिमेवास्मै
प्रहिणोति॥ (३४)

निर्वरुणं विपेदुभ्यादुद्यो वै संवधसुरः पद्मिःशच॥ ५॥ [६]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव स्वेनं
भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून्नयंच्छति पशुमानेव
भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनैः पशून्नजनयतीन्द्रायेन्द्रियावते
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियं वै पशव
इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तुङ्ग स्वेनं भागधेयेनोप धावति स - (३५)

एवास्मां इन्द्रियं पशून्नयंच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय घर्मवते
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्वृह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म
इन्द्रमेव घर्मवन्तुङ्ग स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
दधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवतीन्द्रायार्कवते पुरोडाशमेकादशकपालं

निर्वपेदन्नं कामोऽर्को वै देवान् मन्त्रमिन्द्रमेवार्कवन्तुः स्वेन भागुधेये-
(३६)

नोपधावति स एवास्मा अन्तं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्राय
घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्राय-
र्कवते भूतिं कामो यदिन्द्राय घर्मवते निर्वपति शिरं एवास्य
तेन करोति यदिन्द्रायेन्द्रियावत आत्मानमेवास्य तेन करोति
यदिन्द्रायर्कवते भूत एवान्नाद्ये प्रतिंतिष्ठति भवत्युवेन्द्राया- (३७)

ऽहोमुचे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदः पाप्मनो गृहीतः
स्यात्पाप्मा वा अऽहु इन्द्रमेवा ॐुमुचुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति
स एवैनं पाप्मनोऽऽहंसो मुश्वतीन्द्राय वैमृधायं पुरोडाशमेकादश-
कपालं निर्वपेदं मृधोऽभि प्रवेपैरत्राष्ट्रणि वाऽभिसमियुरिन्द्रमेव
वैमृधः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवास्मान्मृधो (३८)

अपहन्तीन्द्राय त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्वद्वद्वो
वा परियत्तो वेन्द्रमेव त्रातारुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति
स एवैनं त्रायत इन्द्रायर्काश्मेधवते पुरोडाशमेकादश-
कपालं निर्वपेदं महायज्ञो नोपनमेद्देते वै महायज्ञस्यान्त्ये
तन् यदर्काश्मेधाविन्द्रमेवार्काश्मेधवन्तुः स्वेन भागुधेयेनोप
धावति स एवास्मा अन्ततो महायज्ञं च्यावयत्युपैनं महायज्ञो
नमतिः॥ (३९)

इन्द्रियावंतुः स्वेन भागधेयेनोप धावति सौऽर्कवंतुः स्वेन भागधेयेनेवेन्द्रायास्मान्मृपौऽस्मै सुम
चं॥५॥

[७]

इन्द्रायान्वृजवे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्वामंकाम
इन्द्रमेवान्वृजुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
सजाताननुकान्करोति ग्राम्येव भवतीन्द्राण्यै चरुं निर्वपेद्वस्य
सेनाऽसँशितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनायै देवतेन्द्राणीमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति सैवास्य सेनां सङ्शर्यति बल्बंजानपी- (४०)

ज्ञो सन्नहेद्वैर्यत्राधिष्कन्ना न्यमेहृततो बल्बंजा उदत्तिष्ठन्वावा-
मेवैन न्यायमपिनीय गा वैदयतीन्द्राय मन्युमते मनस्वते
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेथसङ्गामे सं यत्त इन्द्रियेण वै
मन्युना मनसा सङ्गामं जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयति
तः (४१)

सङ्गाममेतामेव निर्वपेद्वो हृतमनाः स्वयं पाप इव
स्यादेतानि हि वा एतस्मादपक्रान्तान्यथैष हृतमनाः स्वयं पाप
इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति न हृतमनाः स्वयं पापो
भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्वः कामयेत्
दानकामा मे प्रजाः स्यु- (४२)

रितीन्द्रमेव दातारङ्गु स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै
दानंकामाः प्रजाः करोति दानंकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय प्रदात्रे
पुरोडाशमेकांदशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव सत्र प्रदीयेतेन्द्रमेव
प्रदातारङ्गु स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै प्रदापयुतीन्द्राय
सुत्राम्णे पुरोडाशमेकांदशकपालं निर्वपेदपरुद्धो वा- (४३)

अपरुद्धमाणो वेन्द्रमेव सुत्रामाणङ्गु स्वेनं भागधेयेनोपं धावति
स एवैनं त्रायतेऽनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदृढं देवताभिरासीथस न
व्यावृतमगच्छुथ्स प्रजापतिमुपाधावत्समा एतमैन्द्रमेकांदशकपालं
निरंवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियमदधाच्छक्षरी याज्यानुवाक्ये अकरोद्भज्ञो
वै शक्षरी स एनुं वज्रो भूत्या ऐन्ध्य (४४)

सोऽभवथ्सोऽबिभेद्धूतः प्रमा धक्ष्यतीति स प्रजापतिं
पुनरुपाधावथ्स प्रजापतिः शक्षर्या अधि रेवतीं निरंमिमीत
शान्त्या अप्रदाहाय योऽलङ्घ श्रियै सन्धसदृख्समानैः स्यात्समा
एतमैन्द्रमेकांदशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति
स एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति रेवतीं पुरोनुवाक्या भवति शान्त्या
अप्रदाहाय शक्षरी याज्या वज्रो वै शक्षरी स एनुं वज्रो भूत्या
इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तद्द स्युवैन्ध भवति चतुर्दश च॥६॥

[८]

आग्रावैष्णवमेकांदशकपालं निर्वपेदभिचरन्थसरस्वत्याज्य-

भागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदांग्रावैष्णव एकांदशकपालो
भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवतांभिश्चैवैनं यज्ञेन
चाभिचरति सरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्वै सरस्वती
वाचैवैनंमभिचरति बारहस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनंमभिचरति (४६)

प्रति वै परस्तांदभिचरन्तमभिचरन्ति द्वेद्वै पुरोनुवाक्ये
कुर्यादतिप्रयुक्तया एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवतांभिरेव देवताः
प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवतांश्चैव
यज्ञं च मञ्च्युतो व्यवसर्पति तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति
नैनंमभिचरन्त्यतृपुत आग्रावैष्णवमेकांदशकपालं निर्वपेद्यं यज्ञो
नो- (४७)

पनमेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञोऽग्निं चैव विष्णुं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै यज्ञं प्रयच्छत् उपैनं यज्ञो
नंमत्याग्रावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेचक्षुष्कामोऽग्नेवै चक्षुषा मनुष्या
वि पश्यन्ति यज्ञस्य देवा अग्निं चैव विष्णुं च स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवा- (४८)

स्मिश्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्रेतो
यदाज्यमनुद्गुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजनयति
घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षुस्तेजस्सैवास्मै तेजश्चक्षुरवरुन्ध

इन्द्रियं वै वीर्यं वृक्षे भ्रातृव्यो यजमानोऽयं जमानस्याद्वुरकल्पां
प्रति निर्वपेद्वातृव्ये यजमाने नास्येन्द्रियं (४९)

वीर्यं वृक्षे पुरा वाचः प्रवदितोर्निर्वपेद्यावत्येव वाक्तामप्रोदितां
भ्रातृव्यस्य वृक्षे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या वाचोऽनु
प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्रावैष्णव-
मष्टाकपालं निर्वपेत्प्रातः सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा
स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकपालो भवत्युष्टाक्षरा गायुत्री गायुत्रं
प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव तेनाऽप्नो- (५०)

त्याग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेन्माद्यन्दिनस्य सवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदेकादशकपालो
भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टैष्टुभु माद्यन्दिनः सवनं माद्यन्दिनमेव
सवनं तेनाऽप्नोत्याग्रावैष्णवं द्वादशकपालं निर्वपेत्रृतीयसवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यद्वादशकपालो
भवति द्वादशाक्षरा जगती जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव
तेनाऽप्नोति देवताभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाच वाचं ब्रह्मणं ब्रह्म कपालैरेव
छन्दांस्याप्रोति पुरोडाशैः सवनानि मैत्रावरुणमेककपालं
निर्वपेद्वशायै काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशाऽनुबन्ध्या सो
एवैषेतस्यैककपालो भवति नहि कपालैः पशुमरहत्यासुम्॥ (५२)

ब्रह्मणैवैनंभिचरति यज्ञो न तावेवास्यैन्द्रियमाप्नोति देवताः सप्तत्रिंशत्ता ॥७॥ [१]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छुन्तस्मा
एत ऽ सौमारौद्रं च चुरुं निर्वपुन्तेनैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
स्यात्तस्मा एत ऽ सौमारौद्रं च चुरुं निर्वपेथ्सोमि चैव रुद्रं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्ध्यत्तो ब्रह्मवर्चस्येव
भवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्रुद्रो- (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य परिंगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवंथसायै
दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन मार्जयन्ते यावदेव
ब्रह्मवर्चसं तथसर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियत् इत्याहुरीश्वरो
दुश्शर्मा भवितोरिति मानुवी क्रचौ धायये कुर्याद्यद्वै किं च
मनुरवदत्तद्वेष्टजं (५४)

भैषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयादुश्शर्मा भविष्यामीति
सोमापौष्णं च चुरुं निर्वपेथ्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः
स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्शर्मा भवति
सोमारौद्रं च चुरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजाना
प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधात्युग्निः प्रजां प्रजनयति
विन्दते (५५)

प्रजा॑ सौमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्थसौम्यो वै देवताया॒ पुरुष
एष रुद्रो यदुग्निः स्वाया॑ एवैनं देवतायै निष्क्रीयं रुद्रायापि दधाति
ताजगार्तिमार्च्छति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेष्योगामयावी सोमं वा
एतस्य रसो गच्छत्युग्नि॑ शरीरं यस्य ज्योगामयति॑ सोमादेवास्य
रसं निष्क्रीणात्युग्नेः शरीरमुत यदी- (५६)

तासुर्भवति॑ जीवत्युव सौमारुद्रयोर्वा पुतं ग्रस्ति॑ होता॒
निष्खिवदति॑ स ईश्वर आर्तिमार्तोरनुद्वान् होत्रा॒ देयो॒ वहिर्वा॒
अनुद्वान् वहिरुहोता॒ वहिनैव वहिमात्मानं॑ स्पृणोति॑ सोमारौद्रं
चरुं निर्वपेद्यः कामयेत् स्वै॒ऽस्मा आयतने॑ भ्रातृव्यं जनयेयुमिति॑
वेदिं परिगृह्यार्द्धमुद्धन्यादर्द्धं नार्द्धं बरुहिषः॑ स्तृणीयादर्द्धं
नार्द्धमिद्धस्याभ्यादुद्ध्यादर्द्धं न स्व एवास्मा॑ आयतने॑ भ्रातृव्यं
जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषुजं विन्दते॑ यदिं स्तृणीयादर्द्धं द्वादश च॥५॥ [१०]

ऐन्द्रमेकांदशकपालं निर्वपेन्मारुतं॑ सुसकंपालं॑ ग्रामकाम॑
इन्द्रं॑ चैव मुरुतश्च॑ स्वेनं॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑ त एवास्मै॑
सजातान्प्रयच्छन्ति॑ ग्राम्येव भवत्याहवनीयं॑ ऐन्द्रमधिश्रयति॑
गारह॑पत्ये मारुतं पापवस्यस्य विधृत्यै॑ सुसकंपालो मारुतो॑
भवति॑ सुसगणा॑ वै मुरुतो॑ गणश एवास्मै॑ सजातानवरुन्येऽनृच्यमान॑
आसादयति॑ विशेषेवा- (५८)

स्मा अनुवर्त्मानं करोत्येतामेव निर्वपेदः कामयैत क्षत्राय च
विशे च समदं दद्यामि त्यन्द्रस्यावद्यन्बूयादिन्द्रायानु ब्रूहीत्याश्राव्य
ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन्बूयान्मरुद्योऽनुब्रूहीत्याश्राव्य
ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये सुमदं दधाति
वितृः हाणास्ति४न्त्येतामेव (५९)

निर्वपेदः कामयैत कल्पेरन्निति यथादेवतमवदाय यथादेवतं
यजेद्वागधेयेनैवैनान् यथायुथं कल्पयति कल्पन्त एवैन्द्रमेकादश-
कपालं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम इन्द्रं चैव विश्वाः श्व
देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति
ग्राम्येव भवत्येन्द्रस्यावदाय वैश्वदेवस्यावद्येदथेन्द्रः स्यो- (६०)

परिष्ठादिन्द्रियैवास्मां उभयतः सजातान्परिंगृह्णात्युपाधाय्य-
पूर्वयं वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्नियै दुर्घे प्रैयेङ्गवं
चरु निर्वपेन्मरुद्यो ग्रामकामः पृश्नियै वै पर्यसो मरुतो जाताः
पृश्नियै प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवताया सजाता मरुतं एव
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव
भवति प्रियवर्ती याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैन भवति द्विपदा पुरोनुवाक्या
भवति द्विपदं एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनव-
रुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते

इऽन्योन्यस्मै ज्येष्ठायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यंक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो
रुद्रैरिन्द्रौ मरुद्भूर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावृत्तमे-
(६२)

तया संज्ञान्याऽयाजयदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकंपालं
निर्वपथ्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादश-
कपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्रं देवा ज्येष्ठायाभि
समंजानत् यः संमानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया संज्ञान्या
याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकंपालं निर्वपेथ्सोमाय रुद्रवते
चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते
चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्येष्ठाय समाना अभिसञ्चानते वसिष्ठः
समानानां भवति॥ (६३)

विश्वेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥६॥ [११]

हिरण्यगर्भ आपो हु यत्प्रजापते। स वैद पुत्रः पितरः
स मातरः स सूनुर्भुवथ्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षः
स सुवः स विश्वा भुवो अभवथ्स आऽभवत्। उदुत्यं चित्रम्।
सप्रलवन्नर्वीयसाऽग्ने द्युम्नेन सं यतां। बृहत्ततन्थ भानुनां। निकाव्या
वेधसः शश्वतस्करुहस्ते दधानो - (६४)

नर्या पुरुणिं। अग्निर्भुवद्रयिपर्ती रथीणाः सुत्रा चक्राणो
अमृतानि विश्वां। हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुपं हृये। स चेत्ता-

देवतां पदम्। वामम् द्य संवितर्वामम् श्वो दिवेदिवे वामम् सम्भ्यः
सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूरेत्या धिया वामभाजः स्याम।
बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि। प्रया भूमि प्रवत्वति
मुह्या जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठेभन्त्यकुर्भिः। प्रया
वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि। क्रद्दूदरेण सख्यां सचेय यो
मा न रिष्येद्वर्यश्च पीतः। अयं यः सोमो न्यधांश्यस्मे तस्मा इन्द्रं
प्रतिरेमेष्यच्छु। आपान्तमन्युस्तुपलंप्रभर्म धुनिः शिर्मीवाञ्छरुमा॑
ऋजीषी। सोमो विश्वांन्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः।
प्र (६६)

सुवानः सोमं क्रतुयुक्षिकेतेन्द्राय ब्रह्मं जुमदग्निरचन्नं। वृषा
यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यच्छ गृणते धर्त्रं दृहं। सुबाधस्ते मदं
च शुष्मयं च ब्रह्मं नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्न। अर्को वा यत्तुरते
सोमचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृथम् तुर्याम्। वषद्वे विष्णवास आ
कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हृव्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुषुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः।
प्रतत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शस्त्रामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा
गृणामि तवसुमतवीयान्क्षयन्तमस्य रजसः पराके। किमित्ते विष्णो
परिचक्ष्य भूत्प्रयद्वक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्णे अस्मदपगृह

एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथं। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशीहि नः सूनुमतः।
दा नो अग्ने शतिनो दा: संहस्रिणो दुरो न वाजङ्गु श्रुत्या अपावृधि।
प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्णं शुक्रमुषसो विदिद्युतुः।
अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निरक्षणिं यः सुहस्रां सुनोति। अग्निर्दिवि
हव्यमाततानाग्नेर्धमानि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्दीरा तू भरा घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्।
तत्ते रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुशन्द्र सुर्पिषो दर्वी श्रीणीष
आसनि। उतो न उत्पूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषङ्गं स्तोतृभ्य आ
भरा वायो शतः हरीणां युवस्वं पोष्याणाम्। उत वा ते सहस्रिणो
रथु आ यातु पाजसा। प्र याभिर्- (७०)

यासि दाश्वा सुमच्छा नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे। नि नो रयि
सुभोजसं युवेह नि वीरवद्व्यमश्वियं च राधः। रेवतीर्नः सधुमाद्
इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवा इद्रेवतः स्तोता
स्यात्त्वावतो मुघोनः। प्रेदु हरिवः श्रुतस्य॥ (७१)

जिनोषि देभुः प्र हव्यं बभूथ मा याभिश्वत्वारिःशब्दः॥ ८॥ [१२]

प्रजापतिस्ता: सृष्टा अग्नये पथिकृतेऽग्न्ये कामायाग्न्येऽन्नवते वैश्वानरमादित्यं चुरुमैन्द्रं चुरुमिन्द्रायान्वृजव
आग्नावैष्णवमुसौ सोमारौद्रमैन्द्रमेकादशकपालः हिरण्यगुर्भौ द्वादशः॥ १२॥

प्रजापतिरुग्ये कामायाभि सम्भवते यो विद्विषाणयोरिष्ये सत्रहेदाभ्रावैष्णवमुपरिष्ठुद्यासि

दा॒श्वा॑ सु॒मेकं॑ सप्ततिः॥७१॥

प्र॒जाप॑ति॒ः प्रे॒दु॑ हरि॒वः श्रु॒तस्यां॥

हरि॑ः ॐ॑॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः
समाप्तः॥२-२॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवंद्वन्द्वश्चरुं निर्वपेद्वतिकाम आदित्या वा एतं भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्मूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवंद्वतुः स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनु भूतिं गमयन्ति भवत्येवाऽऽदित्येभ्यो धारयंद्वन्द्वश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुद्धमानो वाऽऽदित्या वा अपरोद्धारं आदित्या अवगमयितारं आदित्यानेव धारयंद्वतुः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैन विशि दाधत्यनपरुद्ध्यो भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुद्धमानोऽस्य पृदमा ददीतेयं वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सुत्याशीरित्याह सुत्यामेवाऽऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युप प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना विशपतिनाभ्यंमु॑ राजानुमित्याह मारुती वै विङ्गेष्ठो विशपतिर्विशैवैन राष्ट्रेण समर्धयति यः पुरस्ताद्वाम्यवादी स्यात्स्यं गृहाद्वीहीना हरेच्छुक्लांश्चं कृष्णांश्चं वि चिनुयादे शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवावं गच्छु- (३)

त्यवंगतास्य विडनवगत राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वारुणं चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं चावं गच्छति यदि

नावुगच्छेदिममुहमादित्येभ्यो भागं निर्वपाम्यामुष्मादुमुष्यै विशो-
जवंगन्तोरिति निर्वपेदादित्या एवैनं भागुधेयं प्रेपसन्तो विशुमवं (४)

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान्मयूखान्सस मध्यमेषायामुपं
हन्यादिदमुहमादित्यान्ब्राम्यामुष्मादुमुष्यै विशोजवंगन्तोरित्या-
दित्या एवैनं बद्धवीरा विशुमवं गमयन्ति यदि नावुगच्छेदेतमेवा-
ऽऽदित्यं चरुं निर्वपेदिष्मेऽपि मयूखान्सं नह्येदनपरुद्यमेवावं
गच्छत्याश्वत्था भवन्ति मरुतां वा एतदोजो यदश्वत्थ ओजस्सैव
विशुमवं गच्छति सुस भेवन्ति सुसगणा वै मरुतो गणश एव
विशुमवं गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशुमवैतदुष्टादंश च॥५॥ [१]

देवा वै मृत्योरबिभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन्तेभ्यं एतां
प्राजापत्याऽ शृतकृष्णलां निरवपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो
मृत्योर्बिभीयात्तस्मा एतां प्राजापत्याऽ शृतकृष्णलां निर्वपेत्प्रजा-
पतिमेव स्वेनं भागुधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्नायुर्दधाति
सर्वमायुरेति शृतकृष्णला भवति शृतायुः पुरुषः शृतेन्द्रिय-
आयुष्येवेन्द्रिये (६)

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृताऽ हिरण्यमायुश्चैवा-
स्मा अमृतं च सुमीचौ दधाति चत्वारिंचत्वारि कृष्णलान्यवं
द्यति चतुरवत्तस्याऽस्यां एकधा ब्रह्मण् उपं हरत्येकधैव

यजंमानु आयुर्दधात्यसावांदित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
प्रायश्चित्तिमैच्छुन्तस्मा एतः सौर्य चरुं निरवपन्तेनैवास्मि- (७)

त्रुचंमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतः सौर्य
चरुं निर्वपेदमुमेवाऽदित्यः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दंधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भंवत्युभ्यतौ रुक्मो भंवत
उभ्यते एवास्मिन्त्रुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य
एवास्मै ब्रह्मवर्चसमवे रुन्थ आग्नेयमुष्टाकपालं निर्वपेष्ट्वावित्रं
द्वादशकपालं भूम्यै (८)

चरुं यः कामयैत हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोप
नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
तेनैवैनंद्विन्दते सावित्रो भंवति सवितृप्रसूत एवैनंद्विन्दते भूम्यै
चरुर्भवत्यस्यामेवैनंद्विन्दत उपैनुः हिरण्यं नमति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्थ्यते यो हिरण्यं विन्दते एता- (९)

मेव निर्वपेद्विरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्ध्यत एतामेव
निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
हिरण्यं तेनैवैनंद्विन्दति सावित्रो भंवति सवितृप्रसूत एवैनंद्विन्दति
भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनंद्विन्दतीन्द्र-
(१०)

स्त्वष्टुः सोमंमभीषहापिबृथ्म विष्वद्व्याच्छुथ्म इन्द्रियेण

सोमपीथेन व्याध्यत् स यदूर्ध्वमुदवं मीत्ते श्यामाका॑ अभवन्थ्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा॑ ए॒त॑ सौमेन्द्रङ् श्यामाकं चरुं
निरंवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय॑ सोमपीथमंदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण
सोमपीथेनं धर्यते यः सोमं वर्मिति यः सोमवामी स्यात्तस्मा॑- (११)

ए॒त॑ सौमेन्द्रङ् श्यामाकं चरुं निर्वपेऽसोमं चैवेन्द्रं च स्वेनं
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रिय॑ सोमपीथं धत्तो नेन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यृध्यते यथसौम्यो भवति सोमपीथमेवावं रुन्धे यदैन्द्रो
भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवं रुन्धे श्यामाको
भंवत्येष वाव स सोमः: (१२)

साक्षादेव सोमपीथमवं रुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमुष्टाकपालं
निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्मै
पशून्म्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधुं घृतमापो धाना
भंवन्त्येतद्वै पशुना॑ रूप॑ रूपेणैव पशुनवं रुन्धे पञ्चगृहीतं भंवति
पाङ्गो हि पशवो बहुरूपं भंवति बहुरूपा हि पशवः: (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यं भंवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजा-
पतिरेवास्मै पशून्म्रजनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधुं यन्मध्वग्नौ
जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति पङ्गौ याज्यानुवाक्यै
भवतुः पाङ्गः पुरुषः पाङ्गः पशवं आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीयं
पशुनवं रुन्धे॥ (१४)

देवा वै सुत्रमासृतद्विपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमः
राजानं यश आच्छुथ्स गिरिमुदैत्तमग्निरनूदैत्तावग्नीषोमौ समभवतां
ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावेव्रवीद्याजयत् मेति तस्मा
एतामिष्टि निरवपतामग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादशकपालः सौम्यं
चरुं तयैवास्मिन्तेज - (१५)

इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा एतामिष्टि
निर्वपेदाग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादशकपालः सौम्यं चरुं यदाग्नेयो
भवति तेजं एवास्मिन्तेन धाति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन्तेन
दधाति यथ्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाऽऽग्नेयस्य च सौम्यस्य चैन्द्रे
समाश्लेषयेत्तेजश्वेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीर्ची (१६)

दधात्यग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदा-
ग्नेयो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवताऽँ स्वेन भागधेयेनोप-
धावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टा-
कंपालं निर्वपेद्वह्मवर्चसकामोऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप-
धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्येव (१७)

भवति यदष्टाकंपालस्तेनाऽऽग्नेयो यच्छ्वामाकस्तेन सौम्यः
समृद्धै सोमाय वाजिनैश्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः क्लैब्याद्विभीयाद्रेतो
हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष क्लैब्याद्विभाय सोममेव
वाजिनँ स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्त्रेतो
वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति ब्राह्मणस्पृत्यमेकादशकपालं

निर्वपेद्वामंकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिंमेव स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
सजातान्य यच्छ्रुति ग्राम्येव भवति गणवंती याज्यानुवाक्ये भवतः
सजातैरेवैनं गणवंतं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत् ब्रह्मन्विशं
वि नांशयेयुमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्वेव विशं वि
नांशयति॥ (१९)

तेजः सुमीचा॒ ब्रह्मवर्चस्य॑व ग्राम्कामुच्चिचत्वारि॒शब्दा॥५॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेथसुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
र्यमण्मेव स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्ग-
लोकं गंमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत् दानंकामा मे
प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
सोऽर्यमाऽर्यमण्मेव स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवा- (२०)

स्मै दानंकामाः प्रजाः करोति दानंकामा अस्मै प्रजा-
भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत् स्वस्ति जनतामियामित्यसौ
वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमण्मेव स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवैनं
तद्भवति यत्र जिग्मिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीथस
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- (२१)

रवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्ब्रह्मवंती अग्रवती
याज्यानुवाक्ये अकरोद्बृद्धादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्यं आनुजावरः

स्यात्स्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेनं
भागधेयेनोप धावति स एवैनुमग्रं समानानां परिं णयति बुध्रवंती
अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुध्रादेवैनुमग्रं- (२२)

परिं णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्यैतस्य देवता य आनुजावरः
समृद्धै यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात्स्मा एतं बारहस्पत्यमानुषूकं
चरुं निर्वपेद्वृहुस्पतिमेव स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवैनुमग्रं
समानानां परिं णयति बुध्रवंती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो
बुध्रादेवैनुमग्रं परिं णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्यैतस्य देवता य
आनुजावरः समृद्धै॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारिं च॥४॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिःशदुहितरं आसन्ताः सोमायु राज्ञे-
उददात्तासां रोहिणीमुपैत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छुन्ता अन्वैत्ताः
पुनरयाचतु ता अस्मै न पुनरददाथ्सोऽब्रवीदृतममीष्व यथा
समावृच्छ उपैष्याम्यथं ते पुनर्दास्यामीति स कृतमामीत्ता अस्मै
पुनरददात्तासां रोहिणीमेवोपै- (२४)

तं यक्षमं आर्च्छद्राजानं यक्षमं आरुदिति तद्राजयक्षमस्य जन्म-
यत्पापीयानभवत् तत्पापयक्षमस्य यज्ञायाभ्योऽविन्दतज्ञायेन्यस्य य
एवमेतेषां यक्षमाणां जन्म वेद नैनंमेते यक्षमां विन्दन्ति स एता
एव नमस्यनुपाधावत्ता अब्रुवन्वरं वृणामहै समावृच्छ एव न उपायु

इति तस्मा एत- (२५)

मादित्यं चरुं निरवपुन्तेनैवैनं पापाथ्स्नामादमुश्वन् यः
पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्यानेव
स्वेनं भागधेयेनोप धावति त एवैनं पापाथ्स्नामान्मुश्वन्त्यमावास्यायां
निर्वपेदमुमेवैनंमाप्यायमानमन्वा प्याययति नवौनवो भवति जाय-
मान इति पुरोनुवाक्या भवत्यायुरेवास्मिन्तयां दधाति यमादित्या
अःशुमाप्याययन्तीति यज्ज्यैवैनंमेतयां प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्नायोदश च॥३॥

[५]

प्रजापतिर्देवभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशस्त्वा॒ऽब्रवी॑द्यदिमाँल्लोका-
नभ्यतिरिच्यातै तन्ममाऽसदिति तदिमाँल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रः
राजान्मिन्द्रमधिराजमिन्द्रः स्वराजान्नं ततो वै स इमाँल्लोकाङ्ग्नेधा-
दुहृत्तत्र त्रिधातो॒स्त्रिधातुत्वं यं कामयेताऽन्नादः स्यादिति तस्मा एतं
त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय राज्ञे पुरोडाश्- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो
राजाऽयमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्स्वेनं
भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति
यथा वथ्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं
दुह उत्तानेषु कुपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा॑
भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या॑ उत्तरउत्तरो॑

ज्याया॑भवत्येवमिंवु हीमे लोकाः समृद्धै॒ सर्वेषामभिगुमयुन्नवं
द्युत्युच्छम्बद्धारं व्युत्यासुमन्वाहाऽनिर्दहाय॥ (२८)

पुरोडाशात्रयः पद्मिंशतिश्च ॥ २ ॥

[६]

देवासुराः संयत्ता आसुन्तां देवानसुरा अजयन्ते देवाः
पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन्तेभ्यं इन्द्रियं वीर्यमपां-
क्रामत्तदिन्द्रोऽचायुत्तदन्वपांक्रामत्तदवरुद्धं नाशक्रोत्तदस्मा-
दभ्युर्ध्येऽचरथ्स प्रजापतिमुपाधावुत्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयुत्त-
यैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामो - (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः
स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति
यदिन्द्राय राथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजुस्तदेवावं रुन्धे
यदिन्द्राय बारहताय यदेवेन्द्रस्य तेजुस्तदेवावं रुन्धे यदिन्द्राय
वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजुस्त- (३०)

देवावं रुन्धे यदिन्द्राय वैराजाय यदेव धातुस्तेजुस्तदेवावं रुन्धे
यदिन्द्राय शाकुराय यदेव मरुतां तेजुस्तदेवावं रुन्धे यदिन्द्राय
रैवताय यदेव बृहस्पतेस्तेजुस्तदेवावं रुन्ध एतावन्ति वै तेजाऽसि-
तान्येवावं रुन्ध उत्तानेषु कृपालेष्वधि श्रयुत्ययातयामत्वाय द्वादश-
कपालः पुरोडाशो - (३१)

भवति वैश्वदेवत्वाय समन्तं पुर्यवद्यति समन्तमेवेन्द्रियं वीर्यं

यजंमाने दधाति व्युत्यासुमन्वाहानिर्दाहायाश्वं क्रष्णभो वृष्णिर्बस्तः
सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिशस्यमानं एताश्वेष्वा अस्य
देवता अन्नमुदन्त्युदन्त्युवेवास्य मनुष्याः॥ (३२)

इन्द्रियकामः सवितुस्तेजस्तपुरोडाशोऽष्टात्रिंशत्त्वा॥ ४॥ [७]

रजनो वै कौणेयः क्रतुजितं जानकिं चक्षुर्वन्यमयात्तस्मा
एतामिष्टिं निर्वपदग्रये भ्राजस्वते पुरोडाशमृष्टाकंपालः सौर्य
चरुमग्रये भ्राजस्वते पुरोडाशमृष्टाकंपालं तयैवास्मिश्वक्षुर-
दधाद्यशक्षुष्कामः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदग्रये भ्राजस्वते
पुरोडाशमृष्टाकंपालः सौर्य चरुमग्रये भ्राजस्वते पुरोडाश-
मृष्टाकंपालमग्रेवं चक्षुषा मनुष्या वि (३३)

पश्यन्ति सूर्यस्य देवा अग्निं चैव सूर्यं च स्वेन भागधेयेनोप-
धावति तावेवास्मिश्वक्षुर्धत्तशक्षुष्मानेव भवति यदाग्रेयौ भवतश्वक्षुषी
एवास्मिन्तत्प्रति दधाति यथसौर्यो नासिंकां तेनाभितः सौर्यमाग्रेयौ
भवतस्तस्मादभितो नासिंकां चक्षुषी तस्मान्नासिंकया चक्षुषी विधृते
समानी यज्यानुवाक्ये भवतः समानः हि चक्षुः समृद्ध्या उदूत्यं
जातवैदसः सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदंगादर्नीकमिति
पिण्डान्ग्र यच्छ्रुति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छ्रुति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥ २॥ [८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासु धीरश्वेतां वसुविद्धुवो-

असि धुवोऽहं संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुविद्वुवोऽसि धुवो-
अहं संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता वसुविदामनमस्यामनस्य देवा-
ये संजाताः कुमाराः समनस्तानुहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः
हृदा तान्म आमनसः कृधि स्वाहा॥मनम्- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनस्ता अहं कामये
हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता मु आमनसः कृधि स्वाहा
वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्वामंकामो वैश्वदेवा वै संजाता
विश्वानेव देवान्थ्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्म
यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सुङ्ग्रहणं
मने एव संजातानां (३६)

गृह्णाति धुवोऽसि धुवोऽहं संजातेषु भूयासुमिति परिधीन्परि-
दधात्याशिष्मेवैतामा शास्तेऽथौ एतदेव सर्वं संजातेष्वधिं भवति
यस्यैवं विदुषं एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा-
इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो वै संजाता ये महान्तो ये क्षुलका-
याः स्त्रियस्तानेवावं रुन्धे त एनमवरुद्धा उपं तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि संजातानां रुन्धे पञ्चं च॥३॥ [९]

यन्नवमैतत्त्रवनीतमभवद्यदसर्पत्तथ्सर्पिरभवद्यदध्रियत तद्
घृतमभवदश्चिनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि
स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि स्वाहा

मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहा॑
विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा॑ घृतस्य धारामुमृतस्य
पन्थामिन्द्रेण दत्तां प्रयतां मुरुद्धिः। तत्त्वा॒ विष्णुः पर्यपश्यत्त्वेडा॒
गव्येरयत्। पावमानेन त्वा॒ स्तोमैन गायत्रस्य वर्तन्योपाऽशोर्वार्येण
देवस्त्वा॑ सवितोथसृजतु जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोस्त्वा॑
स्तोमैन त्रिष्टुभौ वर्तन्या॑ शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा॑ सवितो- (३९)

थसृजतु जीवातवे जीवनस्याया॑ अग्नेस्त्वा॑ मात्रया॑ जगत्यै
वर्तन्याग्रंयुणस्य वीर्येण देवस्त्वा॑ सवितोथसृजतु जीवातवे
जीवनस्याया॑ इममग्ने आयुषे॒ वर्चसे कृधि प्रियः॒ रेतो॒ वरुण सोम
राजन्। मातेवास्मा अदिते॒ शर्म यच्छु॒ विश्वे॒ देवा॒ जरंदष्टिर्यथाऽ-
संत्। अग्निरायुष्मान्स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन॒ त्वायुषाऽयुष्मन्तं
करोमि॒ सोम आयुष्मान्स ओषधीभिर्यज्ञ आयुष्मान्स
दक्षिणाभिर्ब्रह्माऽयुष्मतद्वाह्मणैरायुष्मदेवा॑ आयुष्मन्तस्तेऽमृतेन
पितर आयुष्मन्तस्ते॒ स्वधयाऽयुष्मन्तस्तेन॒ त्वायुषाऽयुष्मन्तं
करोमि॥ (४०)

विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि त्रिष्टुभौ वर्तन्या॑ शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा॑ सवितोथसोम
आयुष्मान्याविश्वाशतिश्वा॥ ३॥ [१०]

अग्निं वा पुतस्य शरीरं गच्छति॒ सोमः॑ रसो॒ वरुण

एनं वरुणपाशेनं गृह्णाति सरस्वतीं वागग्राविष्णूं आत्मा
यस्य ज्योगामयंति यो ज्योगामयावी स्याद्यो वा कामयेत्
सर्वमायुरियामिति तस्मा एतामिष्टि निर्वपेदाग्रेयमष्टाकपालः
सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालः सारस्वतं चरुमाग्राविष्णुवमेका-
दशकपालमग्रेरेवास्य शरीरं निष्क्रिणाति सोमाद्रसः (४१)

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुश्चति सारस्वतेन वाचं दधात्यग्निः
सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन च भिषज्यत्युत
यदीतासुर्भवंति जीवत्येव यन्नवैमैत्तन्नवनीतमभवदित्याज्यमवैक्षते
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचंष्टेऽश्चिनोः प्राणोऽसीत्याहाश्चिनौ वै
देवानां (४२)

भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणो-
ऽसीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणोऽसीत्याह
प्राणपानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह
वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह
यथायजुरेवैतत्यावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोऽस्त्वा
स्तोमेनेत्याहौजं एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्रेस्त्वा मात्रयेत्याहाऽ-
ऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवत्विजुस्त
एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्यु पर्याहुरेकुधैव यजमान्

आयुर्दधति यदेव तस्य तद्विरण्याद् (४४)

घृतं निष्पिंबत्यायुर्वै घृतम् मृतः हिरण्यम् मृतादेवायुर्निष्पिंबति
शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिये आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावतीः समा एष्यन्मन्येत् तावन्मानः
स्याथ्समृद्धा इममग्ने आयुषे वर्चसे कृधीत्याहाऽयुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति विश्वे देवा जरदृष्टिरथासदित्याहु जरदृष्टिमेवैनं
करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त
एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

रसं देवानां स्तोमेनेति हिरण्यादसदिति द्वाविशतिश्च॥५॥——————[११]

प्रजापतिर्वरुणायाश्वमनयथ्स स्वां देवतामार्च्छुथ्स पर्यदीर्यतु
स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो वै स
वरुणपाशादमुच्यते वरुणो वा एतं गृह्णाति योऽश्वं प्रतिगृह्णाति
यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो वारुणाश्वतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव
स्वेनं भागुधेयेनोपधावति स एवैनं वरुणपाशान्मुश्वति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्यश्वः समृद्धा एकमतिरिक्तं
निर्वपेद्वमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्याथ्सौर्यमेककपालमनु
निर्वपेद्मुमेवाऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्युपसु वै

वरुणः साक्षादेव वरुणमवं यजतेऽपोनन्त्रीयं चरुं पुनरेत्य
निर्वपेदप्सुयौनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
शान्त उपं तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सुसदंश च॥२॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यत्व्या तनूस्तयेममङ्गहसो मुञ्चतुं या
वामिन्द्रावरुणा सहस्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममङ्गहसो मुञ्चतुं
यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ स्नामस्तं वामेतेनावं यजे यो वामिन्द्रावरुणा
द्विपाथ्मुं पुशुषु चतुष्पाथ्मुं गोष्ठे गृहेष्वपस्वोषधीषु वनस्पतिंषु
स्नामस्तं वामेतेनावं यजु इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति
यः पाप्मनां गृहीतो भवति यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्तस्मां
एतामैन्द्रावरुणों पंयस्यां निर्वपेदिन्द्रं एवास्मिन्निन्द्रियं दंधाति
वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्या भवति पयो हि वा
एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मनां गृहीतो यत्पंयस्यां भवति पयं
एवास्मिन्तयां दधाति पयस्यायां (४९)

पुरोडाशमवं दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव
चतुर्धा व्यूहति दिक्षवेव प्रतिं तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै
भेषजं करोति समूह्यावं द्यति यथाविद्धं निष्कृन्तति ताद्वगेव तद्यो
वामिन्द्रावरुणावग्नौ स्नामस्तं वामेतेनावं यजु इत्याहु दुरिष्या एवैनं

पाति यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सुं पुशुषु स्नामस्तं वामेतेनावं
यज् इत्याहैतावंतीर्वा आपु ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशवं
उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशान्मुच्चति॥ (५०)

पृतस्यं पशुस्यां पाति पद्मिरशतिश्च॥ ३॥ [१३]

स प्रलवन्नि काव्येन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। त्वं नः सोम
विश्वतो रक्षो राजन्नधायतः। न रिष्येत्त्वावंतः सखौ। या ते धामानि
दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु। तेभिर्नैः विश्वैः सुमना
अहेऽन्नार्जन्सोम् प्रति हव्या गृभाय। अग्नीषोमा सवेदसा सहृती
वनतुं गिरः। सं दैवत्रा बभूवथुः। युव- (५१)

मेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्चं सोम सक्रंतू अधत्तम्।
युवः सिन्धूः रभिश्चस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुच्चतं गृभीतान्।
अग्नीषोमाविमः सु मै शृणुतं वृषणा हवम्। प्रति सूक्तानि हर्यतं
भवतं दाशुषे मयः। आन्यं दिवो मातृरिश्चां जभारामश्चादन्यं परि
श्येनो अद्रेः। अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं यज्ञाय चक्रथुरु
लोकम्। अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीतः (५२)

हर्यतं वृषणा जुषेथाम्। सुशर्मणा स्ववंसा हि भूतमथा
धत्तं यजमानाय शं योः। आ प्यायस्व सं तौ। गणानां त्वा
गुणपतिः हवामहे कुविं कंवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां
ब्रह्मणस्पत् आ नः शृण्वन्नृतिभिः सीदु सादनम्। स इज्जनेन् स

विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः। देवानां यः
पितरं माविवासति (५३)

श्रद्धामना हृविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता
गुणेन वलः रुरोज फलिगः रवेण। बृहस्पतिरुम्निया हव्यसूदः
कनिकदद्वावशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्मा
अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां पुरुहूतो अरहन्त्।
सहस्राक्षो गोत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु। ये
तैर्यमन्वहवौ देवयानाः पन्थानो (५४)

राजन्दिव आचरन्ति। तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छु शं नं
एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। बुधादग्रमङ्गिरोभिर्गृणानो वि पर्वतस्य
दृहितान्यैरत्। रुजद्रोधाः सि कृत्रिमाण्येषाः सोमस्य ता मद्
इन्द्रशकारा। बुधादग्रेण वि मिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्दीनाम्।
वृथासृजत्पथिर्भिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद् इन्द्रशकारा। (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वाः अस्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा
विवक्ति। ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मध्यान्नीचादुच्चा स्वधयाऽभि प्र
तस्थौ। महान्मही अस्तभायद्वि जातो द्याः सद्य पार्थिवं च रजः।
स बुधादौष जनुषाभ्यग्रं बृहस्पतिर्देवता यस्य सुम्राटा बुधाद्यो
अग्रमभ्यत्योजिसा बृहस्पतिमा विवासन्ति देवाः। भिनद्वलं वि पुरो
दर्दरीति कनिकदसुवर्पो जिंगाय॥ (५६)

युवं वीतमा॒ विवासति॑ पन्थानो॑ दीर्घयाथैः॒ सोमस्य॑ ता॒ मद॑ इन्द्रश्चकार॑ देवा॒ नवं॑ च॥६॥ [१४]

आ॒दित्येभ्यो॑ देवा॒ वै॒ मृत्यो॒देवा॒ वै॒ स॒त्रमर्यम्भो॑ प्र॒जापते॒म्भयंस्मि॑ शतप॒जापतिर्देवेभ्यो॑ ऽत्राद्यन्देवासुरास्तात्रजंनो॑
द्वूवो॑ऽस्मि॑ यत्रवंमुग्निं॑ वै॒ प्र॒जापतिर्वरुणायु॑ या॑ वामिन्द्रावरुणा॑ सप्रब॒वचतुर्दशा॥१५॥

आ॒दित्येभ्यु॒स्त्वष्टुरम्भै॑ दानंकामा॑ ए॒वावरुन्धेऽग्निं॑ वै॒ सप्रब॒वथ्यदंश्चाशत्॥५६॥

आ॒दित्येभ्यु॑ सुवं॒रपो॑ जिंगाय॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः
समाप्तः॥२-३॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवा मनुष्याः पितरस्तेऽन्यत आसन्नसुरा रक्षाऽसि
पिशाचास्तेऽन्यतस्तेषां देवानामुत यदल्पुं लोहितमकुर्वन्तद्रक्षाऽसि
रात्रीभिरसुभ्रन्तान्ध्मुव्यान्मृतानभि व्यैच्छुते देवा अविदुर्यो वै
नोऽयं म्रियते रक्षाऽसि वा इमं ग्रन्तीति ते रक्षाऽङ्ग्युपामन्त्रयन्तु
तान्यंब्रुवन्वरं वृणामहे य- (१)

दसुराञ्जयाम तत्रः सहासदिति ततो वै देवा असुरानजयन्ते-
ऽसुराञ्जित्वा रक्षाऽङ्ग्युपामनुदन्त तानि रक्षाऽङ्ग्युपामन्त्रते समन्तं
देवान्पर्यविशन्ते देवा अग्रावनाथन्त तेऽग्रये प्रवते पुरोडाशमृष्टा-
कंपालं निरवपन्नग्रये विबाधवतेऽग्रये प्रतीकवते यदग्रये प्रवते
निरवपन् यान्येव पुरस्ताद्रक्षाऽङ्ग्या- (२)

सन्तानि तेन प्राणुदन्त यदग्रये विबाधवते यान्येवाभितो
रक्षाऽङ्ग्यासन्तानि तेन व्याधन्त यदग्रये प्रतीकवते यान्येव
पश्चाद्रक्षाऽङ्ग्यासन्तानि तेनापामनुदन्त ततो देवा अभवन्परासुरा
यो भ्रातृव्यवान्ध्याम्भ स्पर्धमान एतयेष्यां यजेताग्रये प्रवते
पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेऽग्रये विबाधवते- (३)

अग्रये प्रतीकवते यदग्रये प्रवते निर्वपति य एवास्मा-
च्छेयान्नातृव्यस्तं तेन प्रणुदते यदग्रये विबाधवते य एवैर्वेन

सुदृढं तेन वि बांधते यदुग्रये प्रतीकवते य एवास्मात्पार्षीयान्तं
तेनापं नुदते प्र श्रेयाऽसं भ्रातृव्यं नुदतेऽति सुदृशं क्रामति नैनं
पार्षीयानाप्रोति य एवं विद्वानेतयेष्या यजते॥ (४)

वृणामहे यत्पुरस्ताद्रक्षाऽसि वपेदुग्रये विवाधवते एवं चत्वारिं च॥४॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अब्रुवन् यो नौ
वीर्यावत्तमस्तमनुं सुमारभामहा इति त इन्द्रमब्रुवन्त्वं वै
नौ वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनुं सुमारभामहा इति सौऽब्रवीत्तिस्तो मं
इमास्तनुवो वीर्यावतीस्ताः प्रौणीताथासुरानुभि भविष्यथेति ता वै
ब्रूहीत्यब्रुवन्त्रियमऽहोमुग्रियं विमृधेयमिन्द्रियावती- (५)

त्यंब्रवीत्त इन्द्रायाऽहोमुचे पुरोडाशमेकादशकपालं
निरंवपन्निन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते यदिन्द्रायाऽहोमुचे
निरवंपन्नऽहस एव तेनामुच्यन्त यदिन्द्राय वैमृधाय मृधं एव
तेनापांघ्रत यदिन्द्रायेन्द्रियावते इन्द्रियमेव तेनाऽल्पन्नदधत
त्रयस्त्रिःशत्कपालं पुरोडाशं निरंवपन्नयस्त्रिःशद्वै देवतास्ता इन्द्रं
आत्मन्नुं सुमारभयत भूत्यै (६)

तां वाव देवा विजितिमुत्तमामसुरैर्व्यजयन्त यो
भ्रातृव्यवान्ध्याथस स्पर्धमान एतयेष्या यज्ञेतेन्द्रायाऽहोमुचे
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते-
ऽहसां वा एष गृहीतो यस्माच्छ्रेयान्नातृव्यो यदिन्द्रायाऽहोमुचे

निर्वपत्यः हंस एव तेन मुच्यते मृधा वा एषोऽभिषंण्णो
यस्मां असमानेष्वन्यः श्रेयानुता - (७)

अत्रात्व्यो यदिन्द्राय वैमृधाय मृधं एव तेनापं हते
यदिन्द्रायेन्द्रियावंत इन्द्रियमेव तेनाऽऽत्मन्यत्ते त्रयस्त्रिः शत्कपालं
पुरोडाशं निर्वपति त्रयस्त्रिः शङ्खे देवतास्ता एव यजमान आत्मन्ननु
समारम्भयते भूत्यै सा वा एषा विजितिर्नामेष्टिर्य एवं विद्वानेतयेष्या
यजंत उत्तमामेव विजिति भ्रातृव्येण वि जंयते॥ (८)

इन्द्रियावंती भूत्यां उतैकान्तपञ्चशब्दां ॥ [२]

देवासुराः संयत्ता आसन्तेषां गायुत्र्योजो बलमिन्द्रियं वीर्यं
प्रजां पशून्त्सुज्ञह्यादायापक्रम्यातिष्ठृत तेऽमन्यन्त यतरान् वा
इयमुपावुर्ध्यति त इदं भविष्यन्तीति तां व्यहयन्त विश्वकर्मन्त्रिति
देवा दाभीत्यसुराः सा नान्यतराङ्क्ष नोपावर्तत ते देवा
एतद्यजुरपश्युन्नोजोऽसि सहोऽसि बलमसि (९)

भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि
सर्वायुरभिभूरिति वाव देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां
पशूनवृज्ञत यद्वयुत्र्यपक्रम्यातिष्ठृत तस्मादेतां गायुत्रीतीष्टिमाहः
संवथ्सरो वै गायुत्री संवथ्सरो वै तदपक्रम्यातिष्ठद्यदेतया देवा
असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं (१०)

प्रजां पशूनवृज्ञत तस्मादेतां सर्वर्ग इतीष्टिमाहर्यो

भ्रातृव्यवान्ध्याथ्स स्पर्धमान एतयेष्या यजेताग्नये संवर्गये
पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेत्तः शृतमासंन्नमेतेन यजुषाऽभि
मृशेदोजं एव बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्नातृव्यस्य वृक्षं
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (११)

बलमस्येतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं पञ्चचत्वारिःशत्ता॥ ३ ॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्माध्मृष्टाः परांचीरायन्ता
यत्रावसुन्ततो गुर्मुदुदतिष्ठत् ता बृहस्पतिश्चान्वैताः सौ-
ऽब्रवीद्वृहस्पतिरनयां त्वा प्रतिष्ठान्यथं त्वा प्रजा उपावर्थ्यन्तीति
तं प्रातिष्ठत् ततो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त् यः प्रजाकामः
स्यात् तस्मां एतं प्राजापत्यं गार्मुतं चरुं निर्वपेत्प्रजापति- (१२)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां प्रजनयति
प्रजापतिः पशूनसृजत तेऽस्माध्मृष्टाः परांश्च आयन्ते यत्रावसुन्ततो
गुर्मुदुदतिष्ठत् तान्पूषा चान्वैताः सौऽब्रवीत्पूषाऽनयां मा प्र
तिष्ठाथं त्वा पशवं उपावर्थ्यन्तीति मां प्रतिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम
वा - (१३)

अकृष्टपच्यमित्युभौ वां प्रतिष्ठानीत्यब्रवीत्तौ प्रातिष्ठत् ततो
वै प्रजापतिं पशवं उपावर्तन्त् यः पशुकामः स्यात् तस्मां एतः
सोमापौष्णं गार्मुतं चरुं निर्वपेथ्सोमापूषणांवेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै पशून्न जनयतः सोमो वै रैतोधाः पूषा पशूनां

प्रंजनयिता सोमं एवास्मै रेते दधाति पूषा पशून्प्र जनयति॥ (१४)

बुपेत्प्रजापतिं वै दधाति पूषा त्रीणि च॥३॥ [४]

अग्ने गोभिर्न आ गृहीन्दौ पुष्या जुषस्व नः। इन्द्रौ धूर्ता गृहेषु
नः॥ सविता यः संहस्रियः स नौ गृहेषु रारणत्। आ पूषा एत्वा
वसु॥ धूता ददातु नो रथिमीशानो जगत्स्पतिः। स नैः पूर्णेन
वावनत्॥ त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नौ गृहेषु रारणत्। सहस्रैणायुतेन
च॥ येन देवा अमृतं (१५)

दीर्घङ्ग श्रवो दिव्यैरयन्त। रायस्पोष त्वमस्मभ्युं गवां कुलिमं
जीवस आ युवस्व। अग्निर्गृहपतिः सोमो विश्ववनिः सविता सुमेधाः
स्वाहा॥। अग्ने गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन सह ओजं आक्रमं-
माणाय धेहि श्रैष्ठ्यात्पथो मा योषं मूर्धा भूयासङ्गु स्वाहा॥॥ (१६)

अमृतमुष्टात्रि॑ शच॥२॥ [५]

चित्रयां यजेत पशुकाम इयं वै चित्रा यद्वा अस्यां विश्वं
भूतमधिं प्रजायते तेनेयं चित्रा य एवं विद्वाङ्श्वित्रयां पशुकामो
यजते प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते प्रैवाऽग्नेयेन वापयति रेतः
सौम्येन दधाति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति सारस्वतौ
भवत एतद्वै दैव्यं मिथुनं दैव्यमेवास्मै (१७)

मिथुनं मध्यतो दधाति पुष्यै प्रजननाय सिनीवल्लै चरुर्भवति

वाग्वै सिंनीवाली पुष्टिः खलु वै वाक्पुष्टिमेव वाचमुपैत्येन्द्र उत्तमो
भवति तेनैव तन्मिथुनः सप्तैतानि हृवीः षिं भवन्ति सप्त
ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दाः स्युभयस्यावरुद्धा अथैता
आहुतीर्जुहोत्येते वै देवाः पुष्टिपतयस्त एवास्मिन्पुष्टिं दधति
पुष्टिं प्रजयां पशुभिरथो यदेता आहुतीर्जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥ (१८)

अस्मै त एव द्वादशं च॥२॥ [६]

मारुतमसि मरुतामोजोऽपां धारां भिन्दि रमयत मरुतः श्येन-
मायिनं मनोजवसं वृष्णं सुवृक्तिम्। येन शर्ध उग्रमवसृष्टमेति
तदश्विना परिं धत्त एव स्वस्ति। पुरोवातो वर्षजिन्वरावृथस्वाहा
वातावद्वर्षन्नुग्रावृथस्वाहा^१ स्तुनयन्वर्षन्नभीमरावृथस्वाहा^२ इन-
शन्यवस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्त्वेषरावृथस्वाहा^३ इतिरात्रं वर्षन्पूर्तिरावृथ-
(१९)

स्वाहा बुहु हायमवृषादिति श्रुतरावृथस्वाहा^४ इतपति
वर्षन्विराङ्गावृथस्वाहावस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्नभूतरावृथस्वाहा मान्दा
वाशाः शुन्ध्यूरजिराः। ज्योतिष्मतीस्तमस्वरीरुन्दतीः सुफेनाः।
मित्रभूतः क्षत्रभूतः सुरांश्च इह माऽवत। वृष्णो अश्वस्य
सुन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोपं नह्यामि॥ (२०)

पूर्तिरावृद्विचत्वारिंशत्ता॥२॥ [७]

देवां वसव्या अग्ने सोम सूर्या। देवाः शर्मण्या मित्रावरुणार्यमन्त्र।

देवाः सपीतयोऽपां नपादाशुहेमन्। उद्ग्रो दत्तोऽदधिं भिन्त दिवः
पुर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्याऽवता दिवां चित्तमः
कृष्णन्ति पुर्जन्येनोदवाहेन। पृथिवीं यद्युन्दन्ति। आ यं नरः
सुदानंवो ददाशुषें दिवः कोशमचुच्यवुः। वि पुर्जन्याः सृजन्ति
रोदसी अनु धन्वना यन्ति (२१)

वृष्ट्याः। उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्घयथा
पुरीषिणः। न वो दस्त्रा उपं दस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथा
अवृथसता। सृजा वृष्टिं दिव आद्विः संमुद्रं पृण। अ॒जा अ॑सि
प्रथम॑जा बल॑मसि समुद्रियम्। उन्नम्य पृथिवीं भिन्दीदं दिव्यं
नभेः। उद्ग्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्। ये देवा
दिविभागा यैऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः। त इमं यज्ञमवन्तु
त इदं क्षेत्रमा विशन्तु त इदं क्षेत्रमनु वि विशन्तु॥ (२२)

यन्ति देवा विश्वशतिश्च॥ २॥ [८]

मारुतमसि मरुतामोज इति कृष्णं वासः कृष्णतूषं परि धत्त
एतद्वै वृष्ट्यै रूपः सरूप एव भूत्वा पुर्जन्यं वर्घयति रमयत मरुतः
श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति पुरोवातमेव जनयति
वर्घस्यावरुच्छ्यै वातनामानि जुहोति वायुर्वृष्ट्यां ईशे वायुमेव
स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै पुर्जन्यं वर्घयत्यष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्वतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव

वृष्टिं सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति हुविरेवाकरन्तर्वेदि
सं योत्यवरुद्धै यर्तीनामृद्यमानानां शीरूषाणि परापत्तन्ते खर्जूरा
अभवन्तेषां रसं ऊर्ध्वोपतत् तानि करीराण्यभवन्सौम्यानि
वै करीराणि सौम्या खलु वा आहृतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति
यत्करीराणि भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाऽहुत्या दिवो वृष्टिमवं रुन्धे मधुषा सं यौत्यपां
वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वन्द्य एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो
अन्न्या एवौषधीभ्यो वृष्टिं निनयति मान्दा वाशा इति सं
यौति नामधेयैरवैनां अच्छुत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैनां
नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोपं नह्यामीत्याहु
वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै भूत्वा वर्षति
रूपेणैवैनुं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धै॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरकान्त्रिःशब्दः ॥ ४ ॥ [१]

देवां वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या बंधाति
देवताभिरेवान्वुं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत् तावत्येव हौतुव्यं यदि
न वर्षेच्छो भूते हुविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु
वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा हि दिवां वा वर्षति मित्रावरुणावेव
स्वेन भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मा - (२७)

अहोरात्राभ्यां पूर्जन्यं वर्षयतोऽग्रये धामच्छदै पुरोडाशमष्टाकं पालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं सौर्यमेकं कपालम् ग्रिवा इतो वृष्टिमुदीरयति मरुतः सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ्ग्निमिभिः पर्यावर्तते ऽथं वर्षति धामच्छदिव् खलु वै भूत्वा वर्षत्येता वै देवता वृष्ट्यां ईशते ता एव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति ता - (२८)

एवास्मै पूर्जन्यं वर्षयन्त्युतावर्षपिष्यन्वर्षत्येव सृजा वृष्टिं दिव आद्विः समुद्रं पृष्ठेत्याहुमाश्वैवामूश्वापः समर्धयत्यथौ आभिरेवामूरच्छत्यजा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियमित्याह यथायजुरेवैतदुन्नभय पृथिवीमिति वर्षाह्वां जुहोत्येषा वा ओषधीनां वृष्टिवनिस्तयैव वृष्टिमा च्यावयति ये देवा दिविभागा इति कृष्णाजिनमवं धूनोतीम एवास्मै लोकाः प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥ (२९)

अस्मै धावति ता वा एकविंशतिश्च॥ ३॥ [१०]

सर्वाणि छन्दाऽस्येतस्यामिष्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टभो वा एतद्वीर्यं यत्कुदुष्णिहा जगत्यै यदुष्णिहकुकुभावन्वाहु तेनैव सर्वाणि छन्दाऽस्यवं रुन्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा यानि चत्वार्यध्यक्षराणि चतुष्पाद एव ते पुशवो यथा पुरोडाशे पुरोडाशोऽध्येवमेव तद्यद्यच्यध्यक्षराणि यज्ञगत्या (३०)

परिदृध्यादन्तं यज्ञं गमयेत् त्रिष्टुभा परि दधातीन्द्रियं वै वीर्यं
त्रिष्टुगिन्द्रियं एव वीर्यं यज्ञं प्रतिष्ठापयति नान्तं गमयत्यग्ने त्री ते
वाजिना त्रीषुधस्थेति त्रिवत्या परि दधाति सरूपत्वाय सर्वो वा एष
यज्ञो यत् त्रैधातवीयं कामायकामाय प्रयुज्यते सर्वेभ्यो हि कामेभ्यो
यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातवीयैन यजेताभिचरन्थसर्वो वा - (३१)

एष यज्ञो यत् त्रैधातवीयः सर्वेणैवैन यज्ञेनाभि चरति स्तृणुत
एवैनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो यत् त्रैधातवीयः
सर्वेणैव यज्ञेन यजते नैनमभिचरन्थस्तृणुत एतयैव यजेत सहस्रेण
यक्ष्यमाणः प्रजातमेवैनददात्येतयैव यजेत सहस्रेणजानोऽन्तं वा
एष पंशुनां गच्छति (३२)

यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पुशूनसृजत
ताङ्गैधातवीयैनैवासृजत य एवं विद्वाङ्गैधातवीयैन पशुकामो
यजते यस्मादेव योनैः प्रजापतिः पुशूनसृजत तस्मादेवैनान्थसृजत
उपैनमुत्तरं सहस्रं नमति देवताभ्यो वा एष आवृश्यते यो यक्ष्य
इत्युख्का न यजते त्रैधातवीयैन यजेत सर्वो वा एष यज्ञो - (३३)

यत् त्रैधातवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते न देवताभ्यु आवृश्यते
द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयश्चतुष्कपालाण्डिः पमृद्धत्वाय
त्रयः पुरोडाशो भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्या
उत्तरउत्तरो ज्यायाभ्वत्येवमिव हीमे लोका येवमयो मध्यं एतद्वा

अन्तरिक्षस्य रूपं समृद्धै सर्वेषामभिगुमयन्नव द्युत्यछम्बद्धारः
हिरण्यं ददाति तेजे एवा- (३४)

व रूप्ये तार्प्यं ददाति पशुनेवाव रूप्ये धेनुं ददात्याशिषं एवाव
रूप्ये साम्नो वा एष वर्णो यद्विरण्यं यजुषां तार्प्यमुक्थामदानां
धेनुरेतानेव सर्वान् वर्णानव रूप्ये॥ (३५)

जगत्याऽभिचरन्वर्णे वै गंच्छति यज्ञस्तेजं एव त्रिशब्दं॥६॥ [११]

त्वष्टा हुतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत् तस्मिन्निन्द्रं उपहवमैच्छत्
तं नोपाहयत पुत्रं मैऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा
सोममपिबत् तस्य यदत्यशिष्यत तत्त्वष्टाहवनीयमुप प्रावर्तयथ-
स्वाहेन्द्रशत्रुवर्धस्वेति स यावदूर्ध्वः पराविष्यति तावति स्वयमेव
व्यरमत् यदि वा तावत्प्रवृण- (३६)

मासीद्यदि वा तावदध्यग्रेरासीथस सम्भवन्नग्नीषोमावभि
समंभवथ्म इपुमात्रमिषुमात्रं विष्वंडुवर्धत् स इमाँलोकानवृणोद्य-
दिमाँलोकानवृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽविभेदपि त्वष्टा
तस्मै त्वष्टा वज्रमसिश्वत् तपो वै स वज्रं आसीत् तमुद्यन्तु
नाशक्रोदथ वै तर्हि विष्णु- (३७)

रन्या देवतांसीथसोऽब्रवीद्विष्णवेहीदमा हरिष्यावो
येनायमिदमिति स विष्णुस्त्रेधाऽऽत्मानं वि न्यंधत्त पृथिव्यां
तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभिपर्यावर्ताङ्गविभेद्यत्पृथिव्यां

तृतीयमासीत् तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छुद्विष्पवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं (३८)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छुत् तत् प्रत्यंगृह्णादधा मेति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत् तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दंधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत् तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छुद्विष्पवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं (३९)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छुत् तत्प्रत्यंगृह्णाद द्विर्मधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत् तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दंधात्विति यद्विवि तृतीयमासीत् तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छुद्विष्पवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हार्येनाह- (४०)

मिदमस्मि तत्ते प्र दास्यामीति त्वी(३) इत्यब्रवीथसन्धान्तु सं दंधावहै त्वामेव प्र विशानीति यन्मां प्रविशेः किं मां भुञ्या इत्यब्रवीत् त्वामेवेन्द्रीयं तव भोगाय त्वां प्र विशेयमित्यब्रवीत्तं वृत्रः प्राविशदुदरं वै वृत्रः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो य - (४१)

एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यं तदस्मै प्रायच्छुत् तत्प्रत्यंगृह्णात् त्रिर्मधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत् तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दंधात्विति यत् त्रिः प्रायच्छुत् त्रिः प्रत्यंगृह्णात् तत् त्रिधातोऽस्त्रिधातुत्वं यद्विष्णुरन्वतिष्ठत् विष्णवेति प्रायच्छुत्

तस्मा॑दैन्द्रावैष्णवः हुविर्भवति यद्वा इुदं किं च तदस्मै
तत्प्रायच्छुद्दचः सामानि॒ यजू॑षि सुहसुं वा अस्मै॒ तत्प्रायच्छुत्
तस्मा॑थसुहस्रदक्षिणम्॥ (४२)

प्रवृणं विष्णुर्वा इुदमिदमुं यो भवत्येकविशतिश्च॥७॥ [१२]

देवा॑ वै राजुन्या॑ज्ञायंमानादविभयुस्तमन्तरेव सन्तं दाम्ना॑
उपौभन्स्स वा एुषोऽपोब्धो जायते यद्राजुन्यो॑ यद्वा एुषोऽपंपोब्धो॑
जायेत वृत्रान्धश्श्रेर्द्यं कामयेत राजुन्यमनंपोब्धो जायेत
वृत्रान्धश्श्रेर्दिति॑ तस्मा॑ एुतमैन्द्राबारहस्पत्यं चरुं निर्वपेदैन्द्रो॑ वै
राजुन्यो॑ ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनुं दाम्नोऽपोभनान्मुञ्चति हिरण्मयं
दामुं दक्षिणा साक्षादेवैनुं दाम्नोऽपोभनान्मुञ्चति॥ (४३)

एनुं द्वादश च॥१॥ [१३]

नवौनवो भवति जायमानोऽहाँ॑ केतुरुषसामेत्यग्रे॑। भागं
देवेभ्यो॑ वि दधात्यायन्न चन्द्रमा॑स्तिरति दीर्घमायुः। यमादित्या॑
अ॒शुमा॑प्याययन्ति॑ यमक्षितमक्षितयुः॑ पिबन्ति। तेन नो॑
राजा॑ वरुणो॑ बृहस्पतिरा॑ प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः। प्राच्या॑
दिशि त्वमिन्द्रासि॑ राजोतोदी॑च्यां वृत्रहन्वृत्रहाऽसि॑। यत्र॑ यन्ति॑
स्रोत्यास्त- (४४)

ज्ञितं तै॑ दक्षिणतो॑ वृषभं एधि॑ हव्यः। इन्द्रो॑ जयाति॑ न परा॑
जयाता॑ अधिराजो॑ राजसु॑ राजयाति॑। विश्वा॑ हि भूयाः॑ पृतना॑

अभिष्ठीरुपसद्यो नमस्यो यथाऽसंत्। अस्येदेव प्र रिंरिचे महित्वं
दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। स्वराडिन्द्रो दम आ विश्वगूर्तः
स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय। अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुर्घा इव धेनवः।
ईशान- (४५)

मस्य जगतः सुवर्द्धशमीशानमिन्द्र तस्थुषः। त्वामिद्धि
हवामहे साता वाजस्य कारवः। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां
काष्ठास्वर्वतः। यद्यावं इन्द्र ते शतः शतं भूमीरुत स्युः। न त्वा
वज्रिन्थस्त्रुः सूर्या अनु न जातमंष्ट रोदसी। पिबा सोममिन्द्र
मन्दतु त्वा यं तै सुषावं हर्यश्वाद्रिः। (४६)

सोतुर्बहुभ्याः सुयतो नार्वा। रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रै सन्तु
तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदैम। उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषोदु
त्यं जातवेदसः सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य। शोचिष्केशं
विचक्षण। चित्रं देवानामुदंगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्ने:। आ-
प्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षः सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषः- (४७)

श्रा विश्वे देवा ऋतावृधं ऋतुभिरहवनश्रुतः। जुषन्तां युज्यं
पयः। विश्वे देवाः शृणुतेमः हवं मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष। ये
अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्बुरुहिषि मादयध्वम्॥ (४८)

तदीशानुमदिस्तस्थुषिल्लशब्दः॥५॥———————[१४]

देवा मनुष्या देवासुरा अंब्रवन्देवासुरास्तेषाङ्गायत्री प्रजापतिस्ता यत्राग्ने गोभिश्वित्रया मारुतन्देवा

वसव्या अग्ने मारुतमिति देवां वसव्या देवाः शर्मण्यास्त्वष्टा हृतपुत्रो देवा वै राजन्यान्नवोनवश्चतुर्दश॥१४॥
 देवा मनुष्याः प्रजां पशून्देवां वसव्याः परिदुध्यादिदमस्युष्टाचत्वारिंशत्॥४८॥
 देवा मनुष्यां मादयध्वम्॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः
 समाप्तः॥२-४॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

विश्वरूपो वै त्वाष्टः पुरोहितो देवानां मासी अस्वस्त्रीयोऽसुराणां
तस्य त्रीणि श्रीरूषाण्यां सन्ध्यो मूपान् १ सुरापानं मन्त्रादन् २ स
प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमं वदत्परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं
वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उद्दितस्तस्मादिन्द्रो-
ऽविभेदोद्दृढ़ वै राष्ट्रं वि पूर्यावर्तयुतीति तस्य वज्रमादाय
श्रीरूषाण्यच्छिन्द्यसौमूपान्- (१)

मासी अस कपिञ्जलोऽभवद्यथ्सुरापान् ३ स कलुविङ्को
यदन्त्रादन् ४ स तित्तिरिस्तस्यां जुलिना ब्रह्महृत्यामुपांगृह्णात्ता ५
संवधस्त्रमं विभृतं भूतान्यभ्यक्रोशन्त्रहृत्यन्ति स पृथिवीमुपांसीद-
दस्यै ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृहणेति साऽब्रवीद्वरं वृणै
खातात्पराभविष्यन्तीं मन्ये ततो मा परां भूवमिति पुरा तै (२)

संवधसुरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवधसुरात्पृथिव्यै
खातमपि रोहति वारेवृत्तं ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महृत्यायै प्रत्यं गृह्णात्
तथ्वकृतमिरिणमभवत् तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत
इरिणे नावं स्येद्वहृत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपांसीददस्यै
ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहै वृक्णात् (३)

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याब्रश्ननाद्वो
 भूयाऽसु उत्तिष्ठानित्यब्रवीत् तस्मादाब्रश्ननाद्वृक्षाणां भूयाऽसु
 उत्तिष्ठन्ति वारेवृतुङ् ह्यैषां तृतीयं ब्रह्महृत्यायै प्रत्यंगृह्णन्थस
 निर्यासोऽभवत् तस्मान्निर्यासस्य नाशयं ब्रह्महृत्यायै ह्यैष वर्णोऽथो
 खलु य एव लोहितो यो वाऽब्रश्ननान्निर्येषंति तस्य नाऽशयं (४)

काममन्यस्य स ऋषः सादमुपासीदद्यै ब्रह्महृत्यायै तृतीयं
 प्रति गृह्णीतेति ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्वियात्प्रजां विन्दामहै
 काममा विजनितोः सम्भवामेति तस्मादत्वियाध्वियः प्रजां
 विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारेवृतुङ् ह्यासां तृतीयं
 ब्रह्महृत्यायै प्रत्यंगृह्णन्थसा मलवद्वासा अभवत् तस्मान्मलवद्वाससा
 न सं वदेत् (५)

न सुहाऽसीत् नास्या अन्नमद्याद्वह्महृत्यायै ह्यैषा वर्णं
 प्रतिमुच्याऽस्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव लिया अन्नमभ्यञ्जनमेव
 न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां मलवद्वाससः सम्भवन्ति यस्ततो
 जायते सौऽभिशस्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां परार्चीं तस्यै
 हीतमुख्यपगुल्भो या स्नाति तस्यां अपसु मारुको या- (६)

अभ्यङ्के तस्यै दुश्चर्मा या प्रलिखते तस्यै खलुतिरपमारी या-
 ऽभ्यङ्के तस्यै काणो या दुतो धावते तस्यै श्यावदन् या नुखानि
 निकृन्तते तस्यै कुनुखी या कृणति तस्यै क्लीबो या रञ्जुः सृजति

तस्यां उद्भव्युको या पर्णन् पिबति तस्यां उन्मादुको या खर्वेण
पिबति तस्यै खर्वस्तिस्रो रात्रींव्रतं चरेदञ्जलिनां वा पिबेदखर्वेण
वा पात्रैण प्रजायै गोपीथायै॥ (७)

यथोमुपानन्ते वृक्णात् तस्य नाश्य वदेत् मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥७॥——[१]

त्वष्टा हृतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत् तस्मिन्निन्द्रं उपहृवमैच्छत्
तं नोपाह्यत पुत्रं मैऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा
सोममपिबत् तस्य यदत्यशिष्यत तत् त्वष्टाहवनीयमुप्
प्रावर्तयुथ्स्वाहेन्द्रशत्रुवर्धस्वेति यदवर्तयत् तद्वृत्रस्य वृत्वं
यदब्रवीथ्स्वाहेन्द्रशत्रुवर्धस्वेति तस्मादस्ये- (८)

न्द्रः शत्रुरभवथ्म सम्भवन्नग्नीषोमावभि सम्भवथ्म
इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्कुवर्धत् स इमाँलोकानवृणोद यदिमाँलोका-
नवृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्वं तस्मादिन्द्रोऽविभेथ्म प्रजापतिमुपां-
धावच्छत्रुर्मेऽजनीति तस्मै वज्रः सिक्का प्रायच्छदेतेन जुहीति
तेनाभ्यायत् तावब्रूतामग्नीषोमौ मा (९)

प्र हारावमन्तः स्व इति मम वै युवः स्थ इत्यब्रवीन्मामभ्ये-
तमिति तौ भागधेयमैच्छेतां ताभ्यामेतमग्नीषोमीयमेकादशकपालं
पूर्णमासे प्रायच्छत् तावब्रूतामभि सन्दष्टौ वै स्वो न शकुव ऐतुमिति
स इन्द्र आत्मनः शीतरुरावजनयत् तच्छीतरुरयोर्जन्म् य एव शीतरुरयोर्जन्म् वेद् (१०)

नैन शीतरुरौ हतुस्ताभ्यामेनमभ्यनयत् तस्माञ्जञ्जभ्यमा-

नादग्नीषोमौ निरक्तामतां प्राणापानौ वा एनं तदेजहितां प्राणो
वै दक्षोऽपानः क्रतुस्तस्माञ्ज्ञभ्यमानो ब्रूयन्मयि दक्षक्रतू इति
प्राणापानावेवाऽत्मन्धते सर्वमायुरेति स देवता वृत्रान्निरहूय
वार्त्रघः हुविः पूर्णमासे निरवपुद घन्ति वा एनं पूर्णमासे
आ- (११)

अमावास्यायां प्याययन्ति तस्माद्वार्तग्नी पूर्णमासे-
जनूच्येते वृधन्वती अमावास्यायां तथसङ्स्थाप्य वार्त्रघः
हुविर्वज्रमादाय पुनरभ्यायते अब्रूतां द्यावापृथिवी मा प्र
हारावयोर्वै श्रित इति ते अब्रूतां वरं वृणावहै नक्षत्रविहिता-
ऽहमसानीत्यसावंब्रवीचित्रविहिताऽहमितीयं तस्मान्नक्षत्रविहिता-
ऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावापृथिव्योर्- (१२)

वरं वेदैनं वरो गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो
वृत्रमंहुन्ते देवा वृत्रः हुत्वाऽग्नीषोमावब्रुवन् हुव्यं नो वहतमिति
तावंब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज् इति तै-
ऽब्रुवन्क इदमच्छ्रुतीति गौरित्यब्रुवन्नौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति
साऽब्रवीद् (१३)

वरं वृणै मय्येव सुतोभयेन भुनजाध्वा इति तद्वैराहरत्
तस्माद्विं सुतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद् घृतमेतथसोमस्य
यत्पयो य एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेदं तेजस्व्येव भवति ब्रह्मवादिनों

वदन्ति किं देवत्य॑ पौर्णमासमितिं प्राजापृत्यमितिं ब्रूयात्
तेनेन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रं निरवासाययुदिति तस्मा॒ज्येष्ठं पुत्रं धनेन
निरवंसाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावांपृथिव्योर्ब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥७॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जग्निवाऽसम्मृधोऽभि प्रावैपन्त स एतं वैमृधं
पूर्णमासे नुनिर्वाप्यमपश्यत्तं निरवपृत् तेन वै स मृधोऽपाहत्
यद्वैमृधः पूर्णमासे नुनिर्वाप्यो भवति मृधं एव तेन यजमानोऽपं
हत् इन्द्रो वृत्रः हृत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्याध्यत् स
एतमाग्नेयमुष्टाकंपालममावास्यायामपश्यदेन्द्रं दधि (१५)

तन्निरवपृत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्ध यदाग्नेयोऽ-
ष्टाकंपालोऽमावास्यायां भर्वत्यैन्द्रं दधि देवताश्चैव तेनैन्द्रियं च
यजमानोऽवं रुन्ध इन्द्रस्य वृत्रं जग्नुषं इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु
व्याच्छ्रुत् तदोषधयो वीरुधोऽभवन्धस प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रं मै
जग्नुषं इन्द्रियं वीर्यं (१६)

पृथिवीमनु व्यारुत् तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स
प्रजापतिः पशूनंब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्यो-
ऽध्यात्मन्धसमनयन्तत्प्रत्यदुहन् यथ्समनयन्तसान्नाय्यस्य
सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तप्रतिधुषः प्रतिधुक्तः समनैषः प्रत्यधुक्तन्
तु मयिं श्रयत् इत्यंब्रवीदेतदस्मै (१७)

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत् तदस्मै शृतमंकुर्वन्निद्वियं वावास्मिन्वीर्यं
तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वं समनैषुः प्रत्येषुक्षञ्चृतमंक्रन्न
तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत् तदस्मै
दध्यंकुर्वन्तदेनमधिनोत् तद्भ्रो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति द्भ्रः
पूर्वस्यावदेयं (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत इत्यनादत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याऽवं
द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रित्वा द्भ्रोपरिष्ठाद्विनोति यथापूर्वमुपैति
यत्पूरीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातश्याअसौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं तद्यत्
तण्डुलैर्वश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्भ्रा तथेन्द्रं द्भ्रा
तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाऽग्निहोत्रोच्छेषुणमभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो
वृत्रं हृत्वा परां परावतमगच्छुदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवता:
प्रैषमैच्छुन्थसौऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमं
भागधेयमिति तं पितरोऽन्विन्दन्तस्मात्प्रितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते
सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छुत् तं देवा अभि समगच्छन्ताऽमा वै
नो - (२०)

अद्य वसुं वसुतीतीन्द्रो हि देवानां वसुं तदमावास्याया
अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं देवत्यं सान्नाय्यमिति
वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तदेवा भागधेयमभि सुमगच्छन्तेत्यथो

खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषुज्यन्तोऽभि
समंगच्छुन्तेति॥ (२१)

दधि मे जुघुषे इन्द्रियं वृथमित्यब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिष्ठश्च॥७॥—[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासौ यजेत् य
एन्नो सेन्द्रौ यजेतेति वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन
पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्या सेन्द्रा य
एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्रावैवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा
ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत्
ते देवा पुता- (२२)

मिष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपालः सरस्वत्यै चरुः
सरस्वते चरुं तां पौर्णमासः सुङ्गस्थाप्यानु निरवपन्ततो
देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्नस्याथ्स पौर्णमासः
सुङ्गस्थाप्यतामिष्टिमनु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रं भ्रातृव्याय
प्रहृत्याऽग्रावैष्णवेन देवताश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृङ्गे
मिथुनान्पशून्थसारस्वताभ्यां यावदेवास्यास्ति तथ् (२३)

सर्वं वृङ्गे पौर्णमासीमेव यजेत् भ्रातृव्यवान्नामावास्याः हृत्वा
भ्रातृव्यं ना प्याययति साकं प्रस्थायीयैन यजेत् पशुकामो यस्मै
वा अल्पेनाऽहरन्ति नाऽत्मना तृप्यति नान्यस्मै ददाति यस्मै
महृता तृप्यत्यात्मना ददौत्यन्यस्मै महृता पूर्णः हौतुव्यं तृत

एवैनमिन्द्रः प्रजया पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि
मृन्मयुमाहुतिमानुश औदुम्बरं (२४)

भवत्यूर्ग्वा उदुम्बर ऊर्कपश्वा ऊर्जवास्मा ऊर्ज पशूनव
रुन्धे नागंतश्रीर्महेन्द्रं यजेत् त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान्नामुणी
राजन्यस्तेषां महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतांमतियजते प्र स्वायै
देवतायै च्यवते न परां प्राप्नोति पापीयान्भवति संवथ्सुरमिन्द्रं
यजेत् संवथ्सुरः हि ब्रुतं नाति स्वै- (२५)

वैनं देवतेज्यमानां भूत्या इन्द्रे वर्सीयान्भवति संवथ्सुरस्य
पुरस्तादुग्रये ब्रुतपतये पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेथसंवथ्सुरमेवैनं
वृत्रं जप्त्रिवा समुग्निर्वतपतिर्वतमा लभ्यति ततोऽधि कामं
यजेत्॥ (२६)

पुतान्तदौदुम्बरः स्वा त्रिःशब्दं॥५॥ [४]

नासोमयाजी सं नयेदनांगतं वा एतस्य पयो योऽसोमयाजी
यदसोमयाजी सन्नयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिंच्यते
सोमयाज्येव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सान्नाय्यं पयसैव पय
आत्मन्धत्ते वि वा एतं प्रजया पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्य
यस्य हुविर्निरुसं पुरस्ताच्छन्दमा - (२७)

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भजेद्ये मध्यमाः स्युस्तानुग्रये
दात्रे पुरोडाशमृष्टाकंपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे

दुधङ्गश्चरुं येऽणिष्टास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय शृते चरुमग्निरेवास्मै
प्रजां प्रेजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः
शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यजेत् यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बद्धर्याद्यदुत्तरया
सम्प्रति यजेत् पूर्वया छम्बद्धर्यन्नेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु
हीतमुख्यपगल्भो जायत् एकामेव यजेत् प्रगल्भोऽस्य जायते-
जनादत्य तद्वे एव यजेत् यज्ञमुखमेव पूर्वयाऽलभते यजत् उत्तरया
देवतां एव पूर्वयाऽवरुन्ध इन्द्रियमुत्तरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाऽभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यजऋतूनपैत्येषा
वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानं पश्चाचन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मै
लोकेऽर्थुकं भवति दाक्षायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत् पूर्णमासे
सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽमिक्षयाऽमावास्यायां यजेत् पूर्णमासे
वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासं प्रसुतस्तेषां मैत्रावरुणी
वशाऽमावास्यायामनूबन्ध्या यत् (३०)

पूर्वद्युर्यजते वेदिमेव तत्करोति यद्वृथ्सानपाकरोति
सदोहविर्धाने एव सम्मिनोति यद्यजते देवैरेव सुत्यां सम्पादयति
स एतमर्धमासं संधुमादं देवैः सोमं पिबति यन्मैत्रावरुण्याऽ-
मिक्षयाऽमावास्यायां यजते यैवासौ देवानां वशाऽनूबन्ध्या सो

एवैषैतस्य सुक्षाद्वा एष देवानुभ्यारोहति य एषां यज्ञः (३१)

मन्म्यारोहति यथा खलु वै श्रेयानुभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यविध्यति पापीयाभवति यदि नाविध्यति सदृश्यावृत्काम एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविरह्येष यज्ञस्ताजक्षुण्यो वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वृतं नानृतं वदेन्न माऽसमंशजीयान्नस्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुरेतद्विदेवाः सर्वं न कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे दैवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुः पद्मः॥६॥ [५]

एष वै दैवरथो यद्वर्शपूर्णमासौ यो दर्शपूर्णमासाविष्टा सोमेन यजते रथस्पष्ट एवावसाने वरे देवानामव स्यत्येतानि वा अङ्गापरुषिं संवथ्सुरस्य यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासो यजतेऽङ्गापरुषिष्येव संवथ्सुरस्य प्रति दधात्येते वै संवथ्सुरस्य चक्षुषी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनु पश्य- (३३)

त्येषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत एष वै दैवयानः पन्था यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते य एव दैवयानः पन्थास्त ऽ समारोहत्येतौ वै देवानाऽहरी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते यावेव देवानाऽहरी ताभ्याः- (३४)

मे॒वैभ्यो॑ हुव्यं वंहत्येतद्वै दे॒वानांमा॒स्य॑ यद्वंशपूर्णमा॒सौ
य ए॒वं वि॒द्वान्द्रशपूर्णमा॒सौ यजंते सा॒क्षादेव दे॒वानांमा॒स्य॑
जुहोत्येष वै हंविर्धनी यो दंशपूर्णमा॒सयाजी सायं प्रातरग्निहोत्रं
जुहोति॑ यजंते दर्शपूर्णमा॒सावहंरहर्हविर्धनिनाऽ॑ सुतो य ए॒वं
वि॒द्वान्द्रशपूर्णमा॒सौ यजंते हविर्धन्यस्मीति॑ सर्वमे॒वास्य॑ बरहि॒ष्यं
दृत्तं भवति॑ दे॒वा वा अहंर- (३५)

यज्ञियं नाविन्दन्ते दंशपूर्णमा॒सावंपुन्नतौ वा ए॒तौ पूतौ
मेध्यौ यद्वंशपूर्णमा॒सौ य ए॒वं वि॒द्वान्द्रशपूर्णमा॒सौ यजंते
पूतावै॒वैनौ मेध्यौ यजंते नामावास्यायां च पौर्णमा॒स्यां च
स्त्रियुपैयाद्यदुपैयान्त्रिरिन्द्रियः स्याथ्सोमस्य॑ वै राज्ञोऽर्धमा॒सस्य॑
रात्रयः पलंय आसुन्तासाममावास्यां च पौर्णमा॒सीं च नोपैत् (३६)

ते एनमभि॑ समन्व्येतां तं यक्षमं आच्छद्राजानुं यक्षमं
आरुदिति॑ तद्रोजयक्षमस्य॑ जन्म यत्पार्पयानभवत् तत्पापयक्षमस्य॑
यज्ञायाभ्यामविन्दत् तज्ञायेन्यस्य॑ य ए॒वमेतेषां यक्षमाणां जन्म वेद
नैनंमेते यक्षमां विन्दन्ति॑ स ए॒ते ए॒व नंमस्यनुपाधावते अंब्रूतां वरं
वृणावहा आ॒वं दे॒वानां भागुधे अंसावा- (३७)

इवदधि॑ दे॒वा इंज्यान्ता इति॑ तस्मां॒स्मदशीनाऽ॑
रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमा॒स्यां च दे॒वा इंज्यन्ते ए॒ते
हि दे॒वानां भागुधे भागुधा अंस्मै मनुष्यां भवन्ति॑ य ए॒वं वेदं
भूतानि॑ क्षुधंमघ्नन्सुद्यो मनुष्यां अर्धमा॒से दे॒वा मा॒सि पि॒तरः

संवध्मरे वनुस्पतयुस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशेनमिच्छन्तेऽर्धमासे
देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवध्मरे वनुस्पतयः फलं
गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यम्॥ (३८)

पृथ्युति ताम्यामहैदसावु फलं सुस चं॥६॥ [६]

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्तु ते सामन्त्रेवाश्रयन्तु हिं करोति
सामैवाकुरुहि करोति यत्रैव देवा अश्रयन्तु तते एवैनाम्न युङ्गे हिं
करोति वाच एवैष योगे हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
त्रिः प्रथमामन्वाहु त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वरुसं (३९)

नह्यत्यप्रसङ्गसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या
अथो रक्षसामपहत्ये राथन्तरीं प्रथमामन्वाह राथन्तरो वा अयं
लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिविं गृह्णाति त्रयं इमे लोका
इमानेव लोकानुभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाहु बारहतो वा असौ
लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वो - (४०)

वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव
प्रजापतिमा रम्भते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावे रुन्धे
प्र वो वाजा इत्यन्वाहु तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयतेऽग्ने आ याहि
वीतय इत्याहु तस्मात्प्रतीचीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजा - (४१)

इत्यन्वाहु मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हुविष्मन्तो
गौर्धृताची यज्ञो देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्युरिदमसीदमसीत्येव
यज्ञस्य प्रियं धामावे रुन्धे यं कामयेत् सर्वमायुरियादिति प्र वो

वाजा इति तस्यानूच्याग्नु आ याहि वीतयु इति सन्तंतुमुत्तरमर्धर्चमा
लभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दोधार सर्वमायुरेति यो वा अरुलिः
सामिधेनीनां वेदारुत्तावेव भ्रातृव्यं कुरुतेर्घर्चौ सं दधात्येष
वा अरुलिः सामिधेनीनां य एवं वेदारुत्तावेव भ्रातृव्यं कुरुत
ऋषेरूऋषेर्वा एता निर्मिता यथसामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः स्युः
प्रजयां पुशुभिर्यजंमानस्य वि तिष्ठेरन्नर्घर्चौ सन्दधाति सं
युनत्तयेवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वमाशिषं दुह्णे॥ (४३)

ब्रुसं वौ जायन्ते प्र वो वाजा लभेत दधाति सन्दशं च॥५॥ [७]

अयज्ञो वा एष योऽसामाज्ञु आ याहि वीतयु इत्याह
रथन्तरस्यैष वर्णस्तं त्वा सुमिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्यैष वर्णो
बृहदेशे सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाहं यज्ञमेव
तथामन्वन्तं करोत्यग्निरुमुष्मिलोक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ
लोकावशान्ता- (४४)

वास्तां ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहमेत्यग्नु आ याहि वीतयु
इत्यस्मिलोकैऽग्निमन्दधुर्बृहदेशे सुवीर्यमित्युमुष्मिलोक आदित्यं
ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां यदेवमन्वाहानयौर्लोकयोः शान्त्यै
शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश सामिधेनीरन्वाहु
पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवथ्सर आप्यते
तासां त्रीणि च शतानि पष्टिश्वाक्षराणि तावतीः संवथ्सरस्य
रात्रयोऽक्षरश एव संवथ्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेपश्च
ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्रेऽग्निं जनयाव यतरो नौ
ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवद्धस्य धूममंजनयुत्परुच्छेपोऽभ्यवद्धसोऽग्निमंजनयुद्धप इत्यब्रवीद् (४६)

यथसुमावद्विद्व कथा त्वमग्निमर्जीजनो नाहमिति
सामिधेनीनामेवाहं वर्ण वेदेत्यब्रवीद्वद् घृतवत्पदमनूच्यते स
आसां वर्णस्तं त्वा समिद्विरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव
तज्जोतिर्जनयति स्त्रियस्तेन यद्वचः स्त्रियस्तेन यद्वायुत्रियः
स्त्रियस्तेन यथसामिधेन्यो वृषष्वतीमन्वाहु (४७)

तेनु पुङ्स्वतीस्तेनु सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत
आसीदुशनां काव्योऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमैताऽ स प्रजा-
पतिरग्निं दूतं वृणीमहु इत्यभि पर्यावर्तत ततो देवा अभवन्परासुरा-
यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमहु इत्यन्वाहु भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्यध्वरवतीमन्वाहु भ्रातृव्यमेवैतया (४८)

धरति शोचिष्केशस्तर्मामहु इत्याह पवित्रमेवैतद्यजंमानमेवै-
तया पवयति समिद्धो अग्न आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परि दधात्य-
स्कन्दाय यदतं ऊर्ध्वमन्यादध्याद्यथा बहिःपरिधि स्कन्दति तादगेव

तत् त्रये वा अग्रयो हव्युवाहनो देवानां कव्युवाहनः पितृणा ५
सुहरक्षा असुराणां त एतरह्याशसन्ते मां वरिष्यते मा- (४९)

मिति वृणीध्वं हव्युवाहनमित्याहु य एव देवानां तं वृणीत
आर्षेयं वृणीते बन्धोरेव नैत्यथो सन्तत्ये परस्तादर्वाचो वृणीते
तस्मात्परस्तादर्वाचो मनुष्यान्यितरोऽनु प्र पिंपते॥ (५०)

अशान्तावाहु पञ्चदशाब्रवीदन्वाहृतयां वरिष्यते मामेकात्रिःशब्दः॥७॥ [८]

अग्रे महा ५ असीत्याह महान् हौष यदुग्निर्ब्रह्मणेत्याह
ब्राह्मणो हौष भारतेत्याहैष हि देवेभ्यो हव्यं भरति देवेष्ठ इत्याह
देवा हौतमैन्यत् मन्विष्ठ इत्याहु मनुर्हौतमुत्तरो देवेभ्य ऐन्द्ररूपिष्ठृतु
इत्याहरूषयो हौतमस्तुवन्विप्रानुमदित् इत्याहु (५१)

विप्रा हौते यच्छुश्रुवा ६ सः कविशस्त इत्याह कुवयो हौते
यच्छुश्रुवा ६ सो ब्रह्मस ६ शित् इत्याहु ब्रह्मस ६ शितो हौष घृताहवन्
इत्याह घृताहुतिरह्यस्य प्रियतमा प्रणीर्यज्ञानामित्याह प्रणीरहौष
यज्ञाना ६ रथीरध्वराणामित्याहैष हि दैवरथोऽतूर्तो होतेत्याहु न
हौतं कश्चन (५२)

तरंति तूर्णिरहव्युवाडित्याह सर्वुङ् हौष तरत्यास्पात्रं जुहुर्देवा-
नामित्याह जुहुरहौष देवानां चमसो दैवपान् इत्याह चमसो हौष
दैवपानोऽरा ६ इवाग्ने नेमिदेवा ६ स्त्वं परिभूरसीत्याह देवान् हौष

परिभूर्यद्वयादा वंह देवान्देवयते यजमानायेति भ्रातृव्यमस्मै (५३)

जनयेदा वंह देवान् यजमानायेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयत्यग्निमंग्ल आ वंह सोममा वुहेत्याह देवता एव तद्यथापूर्वमुपं ह्यतु आ चाग्ने देवान् वंह सुयजा च यज जातवेद् इत्याहाग्निमेव तथसङ्शयति सोऽस्य सङ्शिंतो देवेभ्यौ हुव्यं वंहत्यग्निरहोते- (५४)

त्याहाग्निर्वै देवानां होता य एव देवानां होता तं वृणीते स्मो वयमित्याहाऽऽत्मानमेव सुत्वं गमयति साधु ते यजमान देवतेत्याहाऽशिष्मेवैतामा शास्ते यद्वयाद्योऽग्निः होतारमवृथा इत्यग्निनोभयतो यजमानं परि गृहीयात् प्रमायुकः स्याद्यजमानदेवत्यां वै जुहूर्त्रात्व्यदेवत्योपभृद् (५५)

यद्वे इव ब्रूयाद्रातृव्यमस्मै जनयेद् घृतवर्तीमध्वर्यो सुचमास्य-स्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्यैषावंति विश्ववारामित्याह विश्वङ्ग्ने ह्यैषावतीडामहै देवाऽऽडेन्यान्नमस्यामनमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्यां वा ईडेन्याः पितरोनमस्यां देवा यज्ञियां देवतां एव तद्यथाभागं यंजति॥ (५६)

विप्रानुमदित् इत्याह चुनास्मै होतौपभृदेवतां एव त्रीणि च॥६॥ [१]

त्रीङ्ग स्तृचाननु ब्रूयाद्राजन्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्यात्पुरुषा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद् राजन्यस्य पञ्चदशो वै राजन्यः स्व एवैनुङ्ग स्तोमे प्रतिष्ठापयति

त्रिष्टुभा॑ परि॒ दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु॑ वै रांजन्यो॑
यजते त्रिष्टुभैवास्मा॑ इन्द्रियं परि॒ गृह्णाति॑ यदि॑ कामयेत् (५७)

ब्रह्मवर्चसमस्त्वति॑ गायत्रिया परि॒ दध्याद्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री॑
ब्रह्मवर्चसमेव॑ भवति॑ सप्तदशानु॑ ब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो॑ वै वैश्यः॑
स्व एवैनुङ्गु॑ स्तोमे॑ प्रतिष्ठापयति॑ जगत्या॑ परि॒ दध्याञ्जागता॑ वै
पशवः॑ पशुकामः॑ खलु॑ वै वैश्यो॑ यजते॑ जगत्यैवास्मै॑ पशून्परि॑
गृह्णात्येकविशतिमनु॑ ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविशः॑ स्तोमानां॑
प्रतिष्ठा॑ प्रतिष्ठित्य॑ (५८)

चतुर्विशतिमनु॑ ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य॑ चतुर्विशत्यक्षरा॑
गायत्री॑ गायत्री॑ ब्रह्मवर्चसं॑ गायत्रियैवास्मै॑ ब्रह्मवर्चसमवं॑ रुन्धे॑
त्रिशत्यमनु॑ ब्रूयादन्नकामस्य॑ त्रिशत्यदक्षरा॑ विराङ्गन्नं॑ विराङ्गिरा॑-
जैवास्मा॑ अन्नाद्यमवं॑ रुन्धे॑ द्वात्रिशत्यमनु॑ ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य॑
द्वात्रिशत्यदक्षरानुष्टुग्नुष्टुप्छन्दसां॑ प्रतिष्ठा॑ प्रतिष्ठित्य॑ षट्ट्रिशत्यमनु॑
ब्रूयात्पशुकामस्य॑ षट्ट्रिशत्यदक्षरा॑ बृहती॑ बारहताः॑ पशवो॑
बृहत्यैवास्मै॑ पशू॑ (५९)

नवं॑ रुन्धे॑ चतुश्चत्वारिशत्यमनु॑ ब्रूयादिन्द्रियकामस्य॑
चतुश्चत्वारिशत्यदक्षरा॑ त्रिष्टुगिन्द्रियं॑ त्रिष्टुत्रिष्टुभैवास्मा॑ इन्द्रियमवं॑
रुन्धेऽष्टाचत्वारिशत्यमनु॑ ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वारिशत्य-
दक्षरा॑ जगती॑ जागताः॑ पशवो॑ जगत्यैवास्मै॑ पशूनवं॑ रुन्धे॑
सर्वाणि॑ छन्दाङ्गस्यनु॑ ब्रूयाद्बहुयजिनः॑ सर्वाणि॑ वा॑ एतस्य॑

छन्दांशु स्यवंरुद्धानि यो बहुयाज्यपरिमितमनुब्रूयादपरिमितस्यावंरुद्धे

कामयेत् प्रतिष्ठित्यै पशून्श्शुभृत्वारिष्टशच॥४॥ [१०]

निर्वीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितृणामुपवीतं देवानामुपव्ययते देवलक्ष्ममेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाहु तिष्ठन् ह्याश्रुतरं वदति तिष्ठन्नन्वाहु सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रौश्मन्वाहाऽऽसुरं तद्यन्मन्द्रं मानुषं तद्यदन्तुरा तथ्सदेवमन्तुरानुच्यं सदेवत्वाय विद्वाऽसो वै (६१)

पुरा होतारोऽभूवन्तस्माद्विधृता अध्वानोऽभूवन्न पन्थानः समरुक्षन्नतर्वेद्यन्यः पादो भवति बहिर्वेद्यन्योऽथान्वाहाध्वनां विधृत्यै पथामसंरोहायाथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्धेऽथो परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्धेऽथो ग्राम्याङ्श्चैव पशूनारुण्याङ्श्चाव रुन्धेऽथो (६२)

देवलोकं चैव मनुष्यलोकं चाभि जयति देवा वै सामिधेनीरुनुच्यं यज्ञं नान्वपश्यन्थस प्रजापतिस्तूष्णीमाघारमाघारयुत् ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत् तूष्णीमाघारमाघारयति यज्ञस्यानुख्यात्या अथो सामिधेनीरेवाभ्यन्तत्यलूक्षो भवति य एवं वेदाथो तर्पयत्येवैनास्तृप्यति प्रजयो पशुभिर्- (६३)

य एवं वेद यदेकयाघारयेदेकां प्रीणीयाद्वाभ्यां द्वे प्रीणीयाद्यत् तिसृभिरति तद्रेचयेन्मनुसा घारयति मनसा

ह्यनांसमाप्यते तिर्यश्चमा घारयत्यछम्बद्धारं वाक् मनश्चार्तीयेतामहं
देवेभ्यो हृव्यं वंहामीति वागंब्रवीदहं देवेभ्यु इति मनस्तौ प्रजापतिं
प्रश्नमैताऽ सोऽब्रवीत् (६४)

प्रजापतिर्दूतीरेव त्वं मनसोऽसि यद्धि मनसा ध्यायति
तद्वाचा वदतीति तत्खलु तुभ्यं न वाचा जुहवन्नित्यब्रवीत्
तस्मान्मनसा प्रजापतये जुहति मन इव हि प्रजापतिः प्रजा-
पतेरास्यै परिधीन्थसम्मार्ष्टि पुनात्येवैनान्निर्मध्यमं त्रयो वै प्राणा-
प्राणानेवाभि जयति त्रिदक्षिणार्ध्यं त्रयं - (६५)

इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति त्रिरुत्तरार्ध्यं त्रयो
वै दैवयानाः पन्थानस्तानेवाभि जयति त्रिरूपं वाजयति त्रयो वै
दैवलोका दैवलोकानेवाभि जयति द्वादशं सं पंद्रन्ते द्वादशं मासाः
संवथ्सरः संवथ्सरमेव प्रीणात्यथो संवथ्सरमेवास्मा उपं दधाति
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आघारमा घारयति तिर इव (६६)

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकं प्र रोचयत्यृजुमा
घारयत्यृजुरिव हि प्राणः सन्ततमा घारयति प्राणानामन्नाद्यस्य
सन्तत्या अथो रक्षसामपंहत्यै यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति
जिह्मं तस्या घारयेत्प्राणमेवास्माञ्जिह्मं नयति ताजकप्र मीयते
शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाघार आत्मा ध्रुवा- (६७)

अघारमाघार्यं ध्रुवाऽ समन्तत्यात्मनेव यज्ञस्य शिरः प्रति

दधात्यग्निर्देवाना॑ दूत आसीद्वयोऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमैता॒
स प्रजापतिर्ब्रह्मणमंब्रवीदेतद्वि ब्रूहीत्या श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति
वाव तद्ब्रवीदग्निर्देवो होतेति य एव देवानां तमंवृणीत् ततो
देवा- (६८)

अभंवन्परासुरा॒ यस्यैवं विदुषः प्रवरं प्रवृण्टे भवत्यात्मना॒
परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्वा॒ह्मणश्चाब्रा॒ह्मणश्च प्रश्नमेयाताँ॒
ब्राह्मणायाधि॑ ब्रूयाद्वा॒ह्मणायाध्याहा॒ऽत्मनेऽध्याहु॑ यद्वा॒ह्मणं॒
पुराहा॒ऽत्मानं पराहु॑ तस्मा॒द्वाह्मणो न परोच्यः॥ (६९)

वा आरुण्याङ्कावं रुप्तेऽथो पुशुभिः सौऽब्रवीदक्षिणार्थ्यत्रयं इव ध्रुवा देवाश्वत्वारिष्ठशब्दं॥१॥ [११]

आयुष्ट आयुर्दा अंग् आ प्यायस्व सं तेऽवं ते हेऽ उदुत्तमं
प्रणो देव्या नो दिवोऽग्नाविष्णू अग्नाविष्णू इमं मै वरुणं तत्वा॑
याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थि॑ जिह्वानांमूर्ध्वो॑
विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीरुहिरण्यवर्णः परि॑
यन्ति युह्वीः। स- (७०)

मन्या यन्त्युपं यन्त्यन्याः संमानमूर्वं नद्यः पृणन्ति। तमू॑
शुचि॒ शुचयो दीदिवा॒ संमपां नपातं परि॑ तस्थुरापः। तमस्मैरा॑
युवतयो॑ युवानं मर्मज्यमानाः परि॑ यन्त्यापः। स शुक्रेण॑
शिक्षिना रेवदग्निर्देवायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरह॒
सुम्राजोरव् आ वृणे। ता नो मृडात ईदृशैः। इन्द्रावरुणा॑

युवमंधुरायं नो (७१)

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्पति
वयं जयेम् पृत्तनासु दूद्यं। आ नो मित्रावरुणा प्र बाहवा। त्वं
नो अग्ने वरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽव यासिसीषाः। यजिष्ठो
वहिंतमः शोशुचानो विश्वा द्वेषाऽसि प्र मुमुग्धस्मत्। स त्वं नो
अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उपसो व्युष्टौ। अव यक्षव नो
वरुणः (७२)

रराणो वीहि मृडीकः सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निरतस्य
शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरु पृत्तनासु तस्थौ
दीदाय दैव्यो अतिंधिः शिवो नः। प्र तै यक्षि प्र तं इयर्मि मन्म
भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु। धन्वन्त्रिव प्रपा असि त्वमग्न इयुक्षवै
पूरवै प्रल राजन्। (७३)

वि पाजंसा वि ज्योतिषा। स त्वमग्ने प्रतीकेन् प्रत्योष
यातुधान्यः। उरुक्षयेषु दीद्यत्। तः सुप्रतीकः सुदृशाऽु
स्वञ्चमविद्वाऽसो विदुष्टरः सपेम। स यक्षुद्विश्वा वयुनानि विद्वान्म
हव्यमग्निरमृतेषु वोचत्। अः होमुचे विवेषु यन्मा वि न इन्द्रेन्द्र
क्षुत्रमिन्द्रियाणि शतक्रतोऽनु ते दायि॥ (७४)

यहीः समंधुरायं नो वरुणः राजुः शतुश्वत्वारिः शब्दः॥५॥

[१२]

विश्वरूपस्त्वेन्द्रं वृत्रम्भवादिनः स त्वै नासोमयाज्येप वै दैवरथो देवा वै नर्चि नायज्ञोऽग्ने

महात्रीनिर्वातमायुष्टे द्वादशा॥१२॥

विश्वरूपो नैनं शीतरूपावद्य वसुं पूर्वद्युवर्जा इत्यग्ने महात्रीनिर्वातमन्या यन्ति चतुःसप्ततिः॥७४॥

विश्वरूपोऽनुं ते दायि॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः
समाप्तः॥२-५॥

॥षष्ठः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठः प्रश्नः ॥

सुमिधो यजति वसन्तमेवर्तूनामवं रुन्धे तनूनपांतं यजति
 ग्रीष्ममेवावं रुन्धे इडो यंजति वरुषा एवावं रुन्धे बुरुहिर्यजति
 शरदमेवावं रुन्धे स्वाहाकारं यंजति हेमन्तमेवावं रुन्धे तस्माथ्-
 स्वाहाकृता हेमन्पश्चवोऽवं सीदन्ति सुमिधो यजत्युषसं एव
 देवतानामवं रुन्धे तनूनपांतं यजति यज्ञमेवावं रुन्ध - (१)

इडो यंजति पशुनेवावं रुन्धे बुरुहिर्यजति प्रजामेवावं रुन्धे
 समानंयत उपभृतस्तेजो वा आज्यं प्रजा बुरुहिः प्रजास्वेव तेजों
 दधाति स्वाहाकारं यंजति वाचमेवावं रुन्धे दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा
 विराङ्गिराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे सुमिधो यजत्युस्मिन्नेव लोके प्रति
 तिष्ठति तनूनपांतं यजति (२)

यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रति तिष्ठतीडो यंजति पशुष्वेव प्रति
 तिष्ठति बुरुहिर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव प्रति तिष्ठति
 स्वाहाकारं यंजति सुवर्ग एव लोके प्रति तिष्ठत्येतावन्तो वै देव-
 लोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठति देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त-
 ते देवाः प्रयाजैरेभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्माणुदन्त तत्रयाजानां (३)

प्रयाजत्वं यस्यैवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो

भ्रातृव्यानुदतेऽभिक्रामं जुहोत्युभिजित्यै यो वै प्रयाजानां मिथुनं वेद प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधौ बृहीरिव यजति तनूनपातुमेकमिव मिथुनं तदिङ्गो बृहीरिव यजति बृहिरेकमिव मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानां मिथुनं य एवं वेद प्र (४)

प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता आसन्नथासुरा यज्ञमाजिधाः सन्ते देवा गायत्रीं व्यौहन् पश्चाक्षराणि प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म यज्ञायाभवद्वर्म यजमानाय यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वर्णं पुरस्ताद्वर्णीयः पश्चाद्वर्णीयो देवा वै पुरा रक्षोभ्यु - (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञः सङ्गस्थाप्यमपश्यन्तः स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्थापयन्वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यथस्वाहाकारेण प्रयाजेषु सङ्गस्थापयन्ति प्रयाजानिष्ठा हृवीः प्रभिघारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हृविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति पिता वै प्रयाजाः प्रजाऽनूयाजा यत्प्रयाजानिष्ठा हृवीः प्रभिघारयति पितैव तत्पुत्रेण साधारणं (६)

कुरुते तस्मादाहृयश्वेवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा साधारणं पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्येव तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्रजनयति॥ (७)

यजुति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपांतं यजति प्रयाजानामेवं वेद् प्र रक्षोऽन्यः साधारणं पञ्चत्रिशत्त्वा॥७॥[१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति
चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्थं जुहोति तस्मात्पूर्वार्थं
चक्षुषी प्रबाहुं जुहोति तस्मात्प्रबाहुक्षक्षुषी देवलोकं वा अग्निना
यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमेनोत्तरार्थं इग्नये जुहोति
दक्षिणार्थं सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै
राजानां वा एतौ देवतानां (८)

यदुग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्राजा
मनुष्यां विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते
येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यचमनूच्याज्यभागस्य
जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारचमनूच्यं हविषं कृचा
यंजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वर्तीं पुरोनुवाक्यां भवति
मूर्धानमेवैन उ समानानां करोति (९)

नियुत्वंत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशूनि युवते केशिनः
ह दाभर्य केशी सात्यकामिरुवाच सुसंपदां ते शक्तरीयुः शो
यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्नातृव्यानुदते प्रति
जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोज्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण
पूर्वार्थेनानुङ्गानुनक्ति जघनार्थेन धेनुरिति पुरस्तालक्ष्मा पुरोनुवाक्यां
भवति जातानेव भ्रातृव्यान्म्र णुदत उपरिष्टालक्ष्मा (१०)

याज्या जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्तालक्ष्मा
 पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्टालक्ष्मा
 याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ
 लोकौ भवतो य एवं वेदं पुरस्तालक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति
 तस्मात्पूर्वधर्मनान्द्वान्मनक्त्युपरिष्टालक्ष्मा याज्या तस्माञ्छनन्धर्मनं
 धेनुर्य एवं वेदं भुङ्ग एनमेतौ वज्रं आज्यं वज्रं आज्यभागौ (११)

वज्रो वषद्वारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र
 हरत्यछम्बद्वारमपगूर्य वषद्वरोति सृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या
 भवति त्रिष्टुग्याज्या ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्वाह्यणो
 मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेदं प्रैवैनं पुरोनुवाक्ययाऽऽहु प्र
 णयति याज्यया गुमयति वषद्वारेणैवैनं पुरोनुवाक्यया दत्ते प्र
 यच्छति याज्यया प्रति (१२)

वषद्वारेण स्थापयति त्रिपदा पुरोनुवाक्या भवति त्रयं इमे
 लोका एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव
 पुश्ननवं रुन्धे द्व्यक्षरो वषद्वारो द्विपाद्यजमानः पुशुष्वेवोपरिष्टात्प्रति
 तिष्ठति गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यैषा वै सप्तपदा
 शक्तरी यद्वा एतया देवा अशिक्षन्तदशक्तुवन् य एवं वेदं शक्रोत्येव
 यच्छिक्षति॥ (१३)

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशस्म आत्मनाज्यंमधत्त तं
देवा अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोऽत्रास्त्विति
सोऽब्रवीद्यजान् व आज्यंभागावुपं स्तृणानभि धारयनिति
तस्माद्यजन्त्याज्यभागावुपं स्तृणन्त्यभि धारयन्ति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति कस्माथस्त्याद्यातयामान्यन्यानि हुवीङ्ग्ययातयामुमाज्य-
मिति प्राजापत्य- (१४)

मिति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दाऽसि
देवेभ्योऽपांक्रामन्न वौऽभागानि हृव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुरवत्
तमंधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुरवत्तं
जुहोति छन्दाऽस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो
हृव्यं वहन्त्यज्ञिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो
यज्ञवास्त्वभ्युवायन्ते- (१५)

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्म भूतः सर्पन्तं तमब्रुवन्निन्द्राय
ध्रियस्व बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स
नाधियत तमब्रुवन्नग्रये ध्रियस्वेति सोऽग्रयेऽधियत यदाग्रेयो-
ऽष्टाकंपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमब्रुवन्कथाहास्था इत्यनुपाक्तो-
ऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तो - (१६)

उवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्टादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति

सुवर्गस्य लोकस्य समष्टै सर्वाणि कुपालान्यभि प्रथयति
 तावतः पुरोडाशान्मुष्मिल्लोकेऽभि जंयति यो विदंग्धः स नैरकृतो
 योऽश्रृतः स रौद्रो यः शृतः स सदेवस्तस्मादविदहता शृतङ्कृत्यः
 सदेवत्वाय भस्मनाऽभि वासयति तस्मान्माऽसेनास्थि छुन्न
 वेदेनाऽभि वासयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छन्नं प्रच्युतं वा एतदस्मालोकादगतं देवलोकं
 यच्छ्रृतः हुविरन्भिघारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवैनद्रमयति
 यद्येकं कुपालं नश्येदेको मासः संवथसरस्यानवेतः स्यादथ
 यजमानः प्र मीयेत् यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवथसरस्यानवेत्
 स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत् सङ्घायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद् द्यावा-
 पृथिव्यमेकंकपालमश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्मै
 भेषजं करोति द्यावापृथिव्यं एकंकपालो भवत्युनयोर्वा एतन्नश्यति
 यन्नश्यत्युनयोरैवैनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाको वेदेनाऽभि वासयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशत्र्च॥६॥————[३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसुव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या
 अश्विनोर्बहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानांमध्यर्य आस्तां पूष्णो
 हस्तांभ्यामित्याहु यत्यै शतमृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषुतो वृथ इत्याहु
 वज्रमेव तथसः श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्धस्तम्बयुजुरहरत्येतावती

वै पृथिवी यावंती वेदिस्तस्या एुतावंत एुव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रये इमे लोका एुभ्य
एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तृष्णां चतुर्थं हरत्यपरिमितादेवैनं
निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपे हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः
परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति
पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेनु सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां
गंमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति देवयज्ञस्यैव रूपमंकः
पुरीषवर्तीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषं प्रजयैवैनं पशुभिः
पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परिं गृह्णात्येतावंती वै पृथिवी
यावंती वेदिस्तस्या एुतावंत एुव भ्रातृव्यं निर्भज्याऽऽत्मनु उत्तरं
परिग्राहं परिं गृह्णाति कूरमिव वा - (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुप्यते
शान्त्ये प्रोक्षणीरा सांदयत्यापो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपंहत्ये
स्फ्यस्य वर्त्मन्थसादयति यज्ञस्य सन्तत्ये यं द्विष्यात्तं
ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयंस्तिशब्दः॥ ४॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्युद्धिरहुवीःषि प्रौक्षीः केनाऽप इति
ब्रह्मणेति ब्रूयादुद्धिरह्यैव हुवीःषि प्रौक्षति ब्रह्मणाऽप इध्मावरुहिः

प्रोक्षंति मेध्यमेवैनत्करोति वेदिं प्रोक्षत्युक्षा वा एषाऽलोमकाऽमेध्या
यद्वेदिर्मेध्यामेवैना करोति दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति
बुरुहिरासाद्य प्रो- (२४)

क्षत्येभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षंति कूरमिव वा एतत्करोति
यत्खनत्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तुरं गृह्णाति मुख्यमेवैन
करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितं बुरुहि:
स्तृणाति प्रजा वै बुरुहि: पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां
प्रतिष्ठापयत्यन्तिदशजङ्ग स्तृणाति प्रजयैवैन पुशुभिरन्तिदशं
करो- (२५)

त्युत्तरं बुरुहिषः प्रस्तुरः सादयति प्रजा वै बुरुहिर्यजमानः
प्रस्तुरो यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानो-
यजमानादुत्तरोऽन्तर्दधाति व्यावृत्या अनक्ति हृविष्कृतमेवैन
सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधानक्ति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैन
लोकेभ्योऽनक्ति न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादनूर्ध्वं भावुकं
यजमानस्य स्यादुपरीव प्र हर- (२६)

त्युपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्मै नि
यच्छति नात्यग्रं प्र हरेदत्यग्रं प्रहरेदत्यासारिण्यध्वर्योर्नाशुका
स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येदत्पुरस्तात्प्रत्यस्येष्मुवर्गलोकाद्यजमानं
प्रति नुदेत्प्राश्चं प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न

विष्वंश्च वि युयाद्विष्वंश्च वियुयाथ् (२७)

स्त्र्यस्य जायेतोर्ध्वमुद्घौत्युर्ध्वमिव हि पुःसः पुमानेवास्य जायते यथ्स्फेन वोपवेषेण वा योयुप्येत् स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन योयुप्यते यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं यज्ञस्य यजमानु इति प्रस्तर इति तस्य कं सुवर्गो लोक इत्याहवनीय इति ब्रूयाद्यत्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव (२८)

सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते यत्प्रस्तरं योयुप्यन्ते बरुहिरनु प्रहरति शान्त्या अनारम्भण इव वा एतरह्यधर्युः स ईश्वरो वैपुनो भवितोर्धुवाऽसीतीमामुभि मृशतीयं वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वैपुनो भवत्यगा(३)नग्नीदित्याहृयद्वृयादगन्नग्निरित्यग्नावग्निं गमयेन्निर्यजमानः सुवर्गलोकाद्वजेदग्नित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति॥ (२९)

आसाद् प्रान्तिदशजं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सुप्रदेश च॥६॥ [५]

अग्नेष्वयो ज्यायाऽसो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हृव्यं वहन्तुः प्रार्मीयन्त सोऽग्निर्बिभेदित्यं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत सोऽपः प्राविशत्तं देवताः प्रैषमैच्छन्तं मथ्यः प्राब्रवीत्तमशपद्वियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावौच् इति तस्मान्मथ्यं धियाधिया ग्रन्ति शस्तो - (३०)

हि तमन्विन्दन्तमब्रुवनुपं न आ वर्तस्व हृव्यं नौ वहेति

सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे
भ्रातृणां भागुधेयमसदिति तस्माद्यद् गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि
स्कन्दति तेषां तद्वागुधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि दधाति
रक्षसामपंहत्यै सङ् स्पर्शयति (३१)

रक्षसामनन्वचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो
ह्यैवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाऽस्यपहन्त्यूर्ध्वे समिधावा दधात्युपरिष्टादेव
रक्षाऽस्यपं हन्ति यजुषाऽन्यां तृष्णीमन्यां मिथुनत्वाय द्वे आ
दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यंजेत
यो यज्ञस्याऽत्यर्य वसीयान्स्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये
स्वाहा भूतानां (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्नमनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदात्या
यजमानो वसीयान्भवति भूयसीरुहि देवताः प्रीणाति जामि
वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वश्चौ पुरोडाशावुपा शुयाजमन्तरा
यंजत्यजामित्वायाथौ मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिल्लोक आर्सीद्यमो-
ऽस्मिन्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यहुमेत्यन्नाद्येन देवा अग्नि- (३३)

मुपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो
यमः पितृणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति
तस्मां एतद्वागुधेयं प्रायच्छृन् यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यन्ति यदग्नये
स्विष्टकृतेऽवद्यति भागुधेयैनैव तद्रुद्रः समर्धयति सुकृथस्कृदव-

द्यति सुकृदिव् हि रुद्र उत्तरार्धादवं द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिख्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवंदयते द्विरभि घारयति
चतुरवत्तस्याऽऽस्यै पश्वो वै पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदुग्निर्यत्पूर्वा
आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्यादतिहाय
पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथाय। (३५)

शासः स्पर्शयति भूतानामुग्निः रुद्रस्य सुसत्रिः शब्दः॥६॥ [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छुथस घृतं निषिक्तमविन्दुथसोऽ-
ज्ञवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तौरिति तावंब्रूतां मित्रावरुणौ
गोरेवावर्मीश्वरौ कर्तौः स्व इति तौ ततो गाः समैरयताः सा
यत्रयत्र न्यक्रामुत्ततौ घृतमंपीड्यत तस्माद् घृतपंद्युच्यते तदस्यै
जन्मोपहूतः रथन्तरः सुह पृथिव्येत्याहु- (३६)

यं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोपं ह्यत उपहूतं वामदेव्यः
सुहान्तरिक्षेणेत्याहु पश्वो वै वामदेव्यं पशूनेव सुहान्तरिक्षेणोपं
ह्यत उपहूतं बृहथसुह दिवेत्याहैरं वै बृहदिरामेव सुह दिवोपं
ह्यत उपहूताः सुप्त होत्रा इत्याहु होत्रा एुवोपं ह्यत उपहूता
धेनुः (३७)

सुहरूभेत्याहु मिथुनमेवोपं ह्यत उपहूतो भक्षः सखेत्याहु
सोमपीथमेवोपं ह्यत उपहूताँ(४) हो इत्याहुऽऽत्मानमेवोपं ह्यत
आत्मा ह्युपहूतानां वसिष्ठ इडामुपं ह्यते पश्वो वा इडां पशूनेवोपं

ह्यते चुतुरुपं ह्यते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याहु मनुरुद्येता-
(३८)

मग्रेऽपश्यद् घृतपदीत्याहु यदेवास्यै पदाद् घृतमर्पीङ्गयत्
तस्मादेवमांह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनाऽ समैरयतां ब्रह्म
देवकृतमुपहूतमित्याहु ब्रह्मैवोपं ह्यते दैव्यां अध्यर्थव उपहूता
उपहूता मनुष्यां इत्याहु देवमनुष्यानेवोपं ह्यते य इमं यज्ञमवान्
ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय चैव यजमानाय चाऽशिषमा शास्त्रं उपहूते
द्यावांपृथिवी इत्याहु द्यावांपृथिवी पुर्वोपं ह्यते पूर्वजे कृतावरी
इत्याहु पूर्वजे ह्येते कृतावरी देवी देवपुत्रे इत्याहु देवी ह्येते
देवपुत्रे उपहूतोऽयं यजमान इत्याहु यजमानमेवोपं ह्यते
उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहूतो भूयसि हविष्करणं उपहूतो दिव्ये
धामनुपहूत - (४०)

इत्याहु प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करणऽ
सुवर्गो लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्यं प्रियं धामोपं
ह्यते विश्वमस्य प्रियमुपहूतमित्याहाछम्बद्धारमेवोपं ह्यते॥ (४१)

आहु धेनुरेतां वर्धनित्याहु धामनुपहूतश्चतुर्छिंशत्त्रिंशत्त्रिं [७]

पशवो वा इडा स्वयमा दत्ते काममेवाऽत्मना पशूनामा दत्ते
न ह्यन्यः कामं पशूनां प्रयच्छति वाचस्पतये त्वा हुतं प्राशजामीत्याहु
वाचमेव भागधेयेन प्रीणाति सदसुस्पतये त्वा हुतं प्राशजामीत्याहु

स्वुगाकृत्यै चतुरवृत्तं भवति हुविर्वै चतुरवृत्तं पशवंशतुरवृत्तं यद्धोता^०
प्राशजीयाद्धोता- (४२)

इति मार्चुद्देवद्वयो जुहुयाद्रुद्रायै पूशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः
स्याद्वाच स्पतये त्वा हुतं प्राशजामीत्याह पुरोक्षमेवैनंज्ञहोति
सदं सुस्पतये त्वा हुतं प्राशजामीत्याह स्वुगाकृत्यै प्राशजन्ति तीर्थ
एव प्राशजन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति वि वा
एतद्यज्ञं (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राशजन्त्यद्विर्मार्जयन्तु आपो वै सर्वा
देवतां देवताभिरेव यज्ञः सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्रुद्रमन्तरायन्त्स
यज्ञमविघ्यत्तं देवा अभि समगच्छन्तु कल्पतां न इदमिति तै-
ऽब्रुवन्थिस्वं इति न इदं भविष्यति यदिम राघयिष्यामु इति
तथिस्वं कृत्वं तस्याऽतिष्ठु नि- (४४)

रकृन्तन् यवेन समितं तस्माद्यवमात्रमवै द्येद्यज्ञायो-
ऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुपै च स्तृणीयादभि च घारयेदुभयतः
सङ्क्षायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सं पंद्रते द्विपाद्यजमानः
प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्चीनं मतिहरेदनभिविष्टं यज्ञस्याभि विष्ट्येदग्रेण
परि हरति तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राशय दुतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभांगोऽन्तको हि
तं देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्घ्यप्राशित्रियो वा अयमभूदिति

तद्वृहुस्पतये पर्यहरन्थ्सोऽविभेद्वृहुस्पतिरित्थं वाव स्य आर्ति-
मारिष्यतीति स एतं मत्रमपश्यथ्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रति-
पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं चुन हिनस्ति सोऽविभेत्रितिगृह्णन्त मा हिंसिष्यतीति
देवस्य त्वा सवितुः प्रसुवैऽश्विनोर्बाहुभ्यां पृष्णो हस्ताभ्यां
प्रति गृह्णामीत्यब्रवीथ्सवितृप्रसूत एवैनद्वृह्णणा देवतांभिः प्रत्य-
गृह्णाथ्सोऽविभेत्राशजन्त मा हिंसिष्यतीत्यग्नेस्त्वाऽऽस्येन
प्राशजामीत्यब्रवीन्न ह्यग्नेरास्य किं चुन हिनस्ति सोऽविभेत् (४७)

प्राशितं मा हिंसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणत्यब्रवीन्न हि
ब्राह्मणस्योदरं किं चुन हिनस्ति बृहुस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठोऽपु-
वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यः प्राशजात्यद्विर्मार्जयित्वा
प्राणान्थसमृशतेर्मृतं वै प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप-
ह्यते॥ (४८)

प्राशजीयाद्वोतां युजं निरंहरन्तचक्षुरास्यक्षिं चुन हिनस्ति सोऽविभेद्वृत्तुशत्वारि॒शत्वा॑॥७॥ — [C]

अग्नीध आ दधात्यग्निमुखानेवर्तन्नीणाति समिधमा
दधात्युत्तरासामाहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो समिद्वत्येव जुहोति
परिधीन्थसमार्द्धे पुनात्येवैनान्थस्कृथस्कृथसमार्द्धे परांडिव्
ह्येतरहि यज्ञश्चतुः सं पद्यते चतुष्पादः पशवः पशुनेवावरुन्धे
ब्रह्मन्त्र स्थास्याम् इत्याहात्र वा एतरहि यज्ञः श्रितो - (४९)

यत्रं ब्रूह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्ततं एवैनुमा रंभते यद्धस्तेन
प्रमीवैद्वैपुनः स्याद्यच्छीर्णा शीर्षक्तिमान्स्याद्यत्तृष्णीमासीतासं
प्रत्तो यज्ञः स्यात्प्र तिषेत्येव ब्रूयाद्वाचि वै यज्ञः श्रितो यत्रैव यज्ञः
श्रितस्ततं एवैनुऽ सम्प्र येच्छति देवं सवितरेतत्ते प्रा- (५०)

॥हेत्याहु प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याहु स हि ब्रह्मिष्ठः स यज्ञं
पाहि स यज्ञपतिं पाहि स मां पाहीत्याह यज्ञाय यज्ञमानाया-
॥त्मने तेभ्य एवाऽशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याऽह देवान्
यज्ञेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्ठा देवता अथं कतुम एते देवा इति
छन्दाऽसीति ब्रूयाद्वायुत्रीं त्रिष्टुभं (५१)

जगतीमित्यथो खल्वाहुब्राह्मणा वै छन्दाऽसीति तानेव
तद्यजति देवानां वा इष्ठा देवता आसुन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं
देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्विन्दन् यदनूयाजान् यज्ञत्यग्निमेव
तथस्मिन्द्व एतदुर्वै नामासुर आसीथ्स एतर्हि यज्ञस्याऽश-
शिषमवृङ्क यद्युयादेत- (५२)

दु द्यावापृथिवी भुद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याऽशिषं
गमयेदिदं द्यावापृथिवी भुद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यज्ञमानमेव यज्ञस्या-
॥शिषं गमयत्यार्थं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्याहुदमराथ्स्मेति
वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याहु द्यावापृथिव्योरहि यज्ञ
उपश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यज्ञमान् द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाऽशिष्मेवैतामा शास्ते यद्बुयाथ्सूपावसाना
 च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्युदा हि
 प्रमीयतेऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव
 ब्रौयाद्वरीयसीमेवास्मै गव्यूतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति
 तयोराविद्युग्निरिदः हुविरंजुषुतेत्याहृ या अयाक्षम (५४)

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाहृ यन्न निर्दिशेत्प्रतिवेशं
 यज्ञस्याऽशीर्गच्छेदा शास्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह
 निर्दिश्यैवैन ए सुवर्गं लोकं गंमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा
 शास्ते इत्याहाऽशिष्मेवैतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्ते
 इत्याह प्राणा वै संजाताः प्राणानेव (५५)

नान्तरेति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वन्ते वयमग्रेमानुषा
 इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहृह
 गतिर्वामस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याहृ याश्वैव देवता यजति याश्व
 न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनात्मै॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिषुभ्येतद्यावांपृथिवी या अयाक्षम प्राणानेव पद्मत्वारिःशब्दः॥८॥————[९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकृतारं नाविन्दन्ते शंयुं बारहस्पत्य-
 मंब्रुवन्निमं नो यज्ञः स्वगा कुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणै यदेवा-
 ब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धानो यजातै सा मै यज्ञस्याऽशीरसुदिति
 तस्माद्यदब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धानो यजते शंयुमेव तस्य बारहस्पत्यं

युज्ञस्याऽर्जुशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत्किं मै प्रजाया - (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनस्त्वंहस्तेन
यातयाद्यो लोहितं करवद्यावतः प्रस्कद्य पाऽसून्धसंज्ञात तावतः
संवध्सरान्वितृलोकं न प्रजानादिति तस्माद्वाह्याणाय नापं गुरेतु
न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादितावता हैनंसा भवति तच्छुं योरा
वृणीमहु इत्याह युज्ञमेव तथ्स्वगा करोति त- (५८)

च्छुं योरा वृणीमहु इत्याह शुयुमेव बारहस्पत्यं भागधेयेन्
समर्धयति गातुं युज्ञाय गातुं युज्ञपतयु इत्याहाऽर्जशिष्मेवैतामा
शास्ते सोमं यजति रेतं एव तद्धाति त्वष्टारं यजति रेतं एव
हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति देवानां पक्वीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं
गृहपतिं यजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्युज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पक्वीसंयाजा ऋचमनूच्यं
पक्वीसंयाजानामृचा यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायं पङ्किप्रायणे
वै युज्ञः पङ्किप्रदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते चत्वारः पक्वीसंयाजाः
समिष्टयुजुः पञ्चमं पङ्किमेवानुं प्रयन्ति पङ्किमनूद्यन्ति॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयम्भिरश्च॥४॥ [१०]

युक्ष्वा हि देवहूतमाऽ अश्वाऽ अग्ने रथीरिव। नि होता पूर्व्यः
संदः। उत नो देव देवाऽ अच्छां वोचो विदुष्टरः। श्रद्धिश्वा वार्या
कृष्ण। त्वऽ हु यद्यविष्य सहसः सूनवाहुत। ऋतावा यज्ञियो भुवः।

अयमग्निः संहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रथीणाम्।
तं नेमिमृभवो युथा नमस्व सहृतिभिः। नेदीयो युज्ञ- (६१)

मङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यंया। वृष्णे
चोदस्व सुष्टुतिम्। कमु ष्विदस्य सेनयाऽग्नेरपाकचक्षसः। पुणिं
गोषु स्तरामहे। मा नौ देवानां विशः प्रस्तातीरिवोम्नाः। कुशं न
हासुरग्नियाः। मा नः समस्य दृढ्यः परिद्वेषसो अङ्गुहतिः। ऊर्मिन्
नावमा वंधीत्। नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः। अमै-
(६२)

रमित्रमदय। कुविष्मु नो गविष्टयेऽग्ने संवेषिषो रथिम्।
उरुकृदुरु णस्कृधि। मा नौ अस्मिन्महाधुने परा वर्गमारभृद्यथा।
संवर्गः सः रथिं जय। अन्यमस्मद्विया इयमग्ने सिषकु दुच्छुना॥
वर्धा नो अमवच्छवः। यस्याजुषन्मस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा।
तं घेदग्निर्वृधावति। परस्या अधि (६३)

संवतोऽवरा अभ्या तर। यत्राहमस्मि ताः अव। विद्वा हि
ते पुरा वयमग्ने पितुर्यथाऽवसः। अधा ते सुम्रमीमहे। य उग्र इव
शर्यहा तिग्मशृङ्गे न वःसंगः। अग्ने पुरो रुरोजिथ। सखायः सं
वः सम्यश्वमिषुङ् स्तोमं चाग्रयै। वर्णिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नत्रे सह-
स्वते। सः सुमिद्युवसे वृषन्मग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे
स नो वसून्या भर। प्रजापते स वैद सोमापूषणेमौ देवौ॥ (६४)

यज्ञमैरधिं वृपत्रेकान्नविशुतिश्च॥४॥ [११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशनुशुत आ वंह
पितृन् हुविषे अत्तवे। त्वं सोम् प्रचिकितो मनोषा त्वं रजिष्मन्
नेषि पन्थाम्। तवु प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रलमभजन्त्
धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम् पूर्वे कर्माणि चक्रुः पंवमान्
धीराः। वन्वन्ववातः परिधीः रपोर्णु वीरेभिरश्वर्मघवा भवा - (६५)

नः। त्वं सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ तत्तन्थ।
तस्मै त इन्दो हुविषां विधेम वयः स्याम् पतयो रयीणाम्।
अग्निष्वात्ताः पितर् एह गच्छत् सदःसदः सदत सुप्रणीतयः। अत्ता
हुवीःषि प्रयत्नानि बरुहिष्यथां रयिः सर्ववीरं दधातन। बरुहिषदः
पितर ऊत्यर्वाणिमा वो हुव्या चक्रमा जुषधम्। त आ गुतावसु
शन्तमेनाथास्मभ्यः (६६)

शं योररुपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्राः अविथ्मि नपातं
च विक्रमणं च विष्णोः। बरुहिषदो ये स्वधयां सुतस्य भजन्त
पित्वस्त इहाग्निष्ठाः। उपहूताः पितरः सोम्यासो बरुहिष्येषु निधिषु
प्रियेषु। त आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान्।
उदीरतामवर उत्परासु उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुं (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदं पितृभ्यो
नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्या

निषंत्ता ये वां नूनः सुवृजनांसु विक्षु। अधा यथा नः पितरः
परांसः प्रलासो अग्ने क्रृतमांशुषाणाः। शुचीदयन्दीधिंतिमुक्थशासुः
क्षामां भिन्दन्तो अरुणीरपं ब्रन्त्रा यदग्ने (६८)

कव्यवाहन पितृन् यक्ष्यृतावृधेः। प्र च हृव्यानि वक्ष्यसि
देवेभ्यंश्च पितृभ्य आ। त्वमंग्र ईडितो जातवेदोऽवाँडुव्यानि
सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अंक्षन्नद्धि त्वं देवं प्रयत्ना
हृवीः षिं। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिरुऋक्भिर्विवृधानः।
याङ्क्षं देवा वांवृधुर्ये च देवान्त्स्वाहा॒ऽन्ये स्वधया॒ऽन्ये
मंदन्ति। (६९)

इमं यमं प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।
आ त्वा मत्राः कविशस्ता वंहन्त्वेना राजन् हृविषा मादयस्व।
अङ्गिरोभिरा गंहि यज्ञियैभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व। विवंस्वन्तः
हुवे यः पिता ते॒ऽस्मिन् यज्ञे बृहिष्या निषद्य। अङ्गिरसो नः
पितरो नवंगवा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वृयः सुमूतौ
यज्ञियानामपि भुद्रे सौमनुसे स्याम॥ (७०)

भ्रवास्मभ्युमसुं यदग्ने मदन्ति सौमनुस एकंश॥६॥

[१२]

सुमिधुश्वक्षुपी प्रजापतिराज्यं देवस्य स्फ्यम्ब्रह्यवादिनोऽद्विरुद्ग्रेस्ययो मनुः पृथिव्याः पुशवोऽश्रीधे देवा
वै युज्ञस्यं युक्ष्वोशन्तस्त्वा द्वादश॥१२॥

सुमिधो युज्यां तस्मान्नाभुग्यं हि तमन्वित्यांह प्रजा वा आहेत्यांह युक्ष्वा हि संस्तिः॥७०॥

सुमिधः सौमनुसे स्याम॥

हरिः ॐ ॥

॥ कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठः प्रश्नः
समाप्तः ॥ २-६ ॥

॥ कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डः समाप्तः ॥ २ ॥

 generated on **February 27, 2026**

Downloaded from <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | [Credits](#)